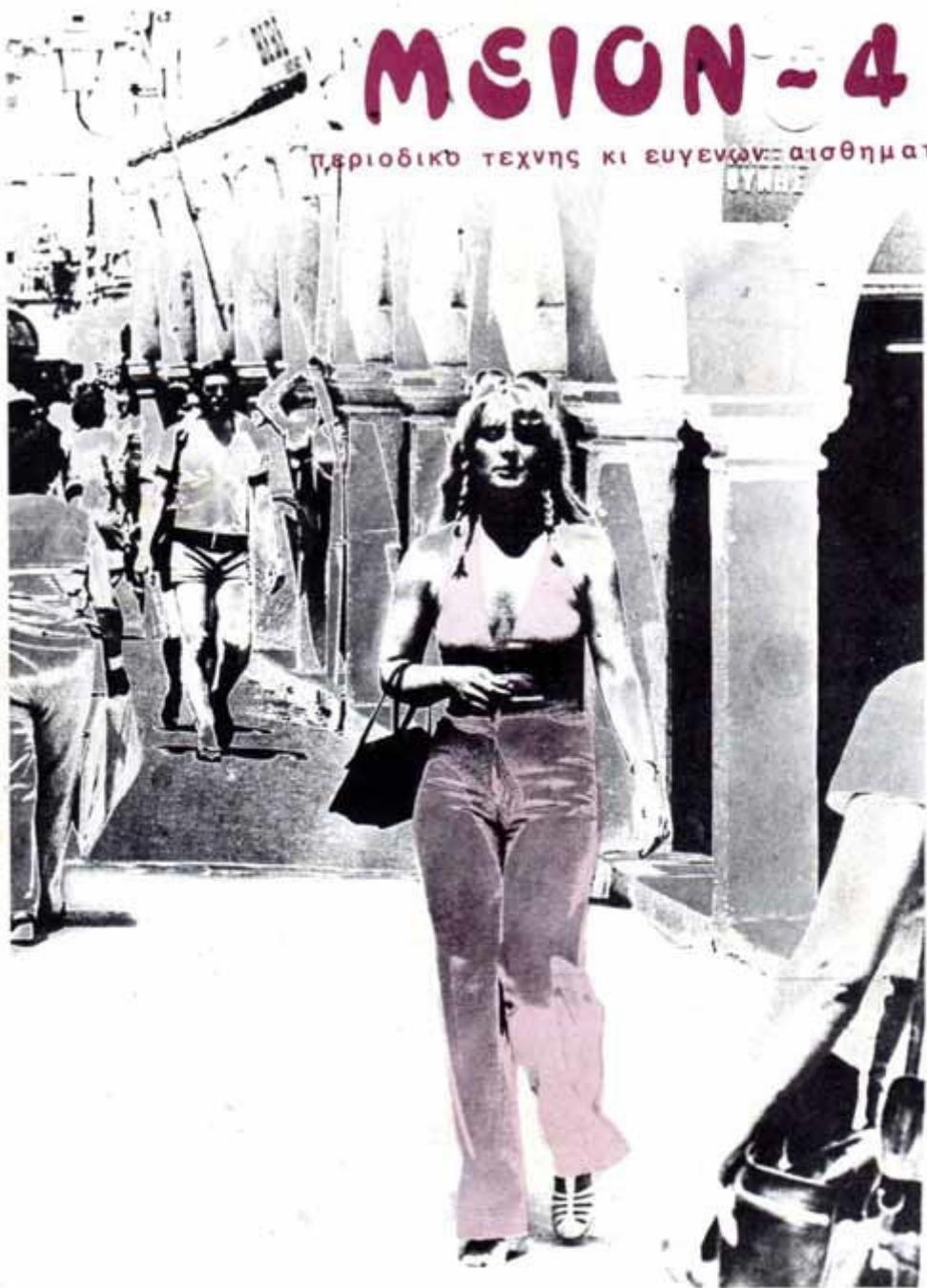

ΜΕΙΟΝ-4

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΙ ΕΥΓΕΝΩΝ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Κέρκυρα, Ιούνιος 1986

100 ΔΡΧ.

Εκεί πού είσαι ωραίος / είναι εκεί πού ανσίνουν οι κλά-
βοι τά όνειρα / και ξετυλίγονται σαν χλοερές γάζες /
πάνω από τά σκληρά κι ανήλικα / πράγματα αυτού τού κόσ-
μου...

... και ενώ πολλοί "διανοούμενοι" και "τυχοδιώκτες τής
πένας" όλον τούτο τόν καιρό έπλεκαν κουρτινάκια για
νά μήν τούς βρεί ο (πολύς) καλοκαιριάτικος ήλιος (γιατί
γνωρίζουν πολύ καλά τί επιπτώσεις θά είχε κάτι τέτοιο
στήν βελουδένια τους υγεία) εμείς εδώ στό περιοδικό δο-
κιμάσαμε διάφορους μικρούς καταράκτες από αίμα και κο-
νιάκ πρós τέρψιν τών οφθαλμών και τών λοιπών αισθητηρίων
οργάνων σας. Κι όπως θά έχετε ανακαλύψει, ο αγαπητός Διευ-
θυντής τού καλλιτεχνικού τμήματος τού "ΜΕΙΟΝ" πέτυχε - δέν νομίζε-
τε;- τό ποθητό αποτέλεσμα, πού κατά προτροπήν τής υπεύθυνης τού
τμήματος πωλήσεων, σπέύσαμε τοιουτοτρόπως ν'αμπαλώουμε τό παρόν
τεύχος κάνοντάς το έτσι άκρως επιθυμητό. Και κάτι ακόμη: από
τό τεύχος αυτό ανεβάσουμε στό δεκαπλάσιο τό τιράζ τών αντιτύπων
και ως εκ τούτου παύουμε νά είμαστε συλλεκτικό είδος. (Προσοχή,
τό αυτό δέν ισχύει και για τούς συντάκτες.) Νέοι καιροί,
νέοι έρωτες λοιπόν, κι όλα αυτά πρós χάριν μιάς εποχής όπου τό
υπερβολικό και τό αβάσταχτο (καθώς και η λέξη AMAN) τείνουν νά
εκλείψουν οριστικά. Ας είναι, εύχομαι όμως πάραυτα όπως τούτο
τό καλοκαίρι καταναλώσετε ποσότητες αλκοόλ τέτοιες ώστε νά πάνουν
νά σάς μαραίνουν οι νοσηρές αγάπες τού χειμώνα γιατί, όπως θάλε-
γε κι ο SACHA GUITRY, στήν εποχή μας, στήν ηλικία μας και στήν
κατάστασή μας, πρέπει νά πιστεύουμε ότι τά γεγονότα πού θά μάς
συμβούν θά ναι γεγονότα ευτυχή, αλλιώς δέν θά τά βγάσαμε πέρα...
Ραντεβού στό επόμενο τεύχος, κι ως τότε, ευτυχείτε και...ηλιο-
θεραπευτείτε

ΜΕΙΟΝ - 4

Περιοδικό Τεχνης κι Ευγενών Αισθημάτων

Νº 4 · Ιούνιος 1986 · Εν Κερκύρα Αρχ. 100

Λοιπόν, θά τό διαπιστώσατε κι οι ίδιοι, τό "ΜΕΙΟΝ" παίρνει σιγά-σιγά μορφή καί σχήμα. Σέ κάθε τεύχος ξεπερνάμε κι από λίγα τεχνικά προβλήματα πού είναι μοιραίο νά ταλαιπωρούν κάτι τέτοιες καινούργιες καί μή επιδοτούμενες προσπάθειες. Μαθαίνουμε από τά λάθη μας, έ; Λοιπόν, στό ανά χείρας έχουμε νά προτείνουμε διάφορα ενδιαφέροντα.

Ξεκινάμε μέ τό σχέδιο σεναρίου τού Αθήνησι ανταποκριτού μας κυρίου ΘΑΝΟΥ ΜΙΧΑΛΑ, τό "Γκόλφω ΜΑΧΙΝΗ". Ακολουθεί η παρουσίαση τού αγαπητού μας Λιθογράφου-Φάντασμα, άνευ τού οποίου δέν θά μάς απολαμβάνατε τήν παρούσα στιγμή. Η τουριστική κρίση οδήγησε τήν Σύνταξη στό νά διατυπώσει "ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ", πράγμα πού ενέπνευσε τόν κύριο ΛΟΥΒΡΟ νά τουριστολογήσει από τήν μεριά του. Ο κύριος ΜΙΧΑΛΑΣ ξανά μάς εξηγεί πώς "Είδε τόν Κατσιφάρα". ΙΝ CORFU μετά καί η δισέλιδη "ΚΑΛΗΜΕΡΑ" τού Διευθυντού μας κ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ. Ακολούθως μεταφερόμεθα σέ "Μιά μικρή, ξεχασμένη ερημική παραλία" από τήν διδα ΒΛΑΧΟΥ πράγμα πού εξωθεί τόν κ. ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟ νά προβεί στήν περιγραφή τεραστίου ξενοδοχείου. Ο Διευθυντής πάλι προτείνει "ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ" συνοδευόμενα υπό τών καταλλήλων κοκταίηλ. Η τέως Αστυνομία Πόλεων στήν συνέχεια δίδει δείγματα ποιητικού οίστρου. Η Αλληλογράφια κατόπιν, η σπανία διατριβή Περί Βλακών τού κ. ΛΕΜΠΕΣΗ καί τέλος παίηση ξανά από τήν κάλαμον τής κας ΒΟΛΤΕΡΑ.

ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ ΣΑΣ

Με υπερφάνεια και κατά παγκόσμιο αποκλειστικότητα παρουσιάζουμε εις τό ανά χειράς τεύχος σχέδιον σεναρίου-περιγραφή παράστασης τού εκλεκτού συνεργού μας κ.ΘΑΝΟΥ ΜΙΧΑΛΑ, ως ανακοινώσαμεν αέ προηγουμένο νούμερό μας (№ 2) ομού μετά μακροσκελούς, πλήρως διασταυρωμένων στοιχείων βιογραφίας και καταγραφής στιγμιότυπων προηγουμένης παραστάσεώς του.

Ούτος πρόκειται ήδη πρό τετραμήνου εις τόν φιλανθή χώρον τής τζέκ Διοικήσεως Πρωτευούσης, όρσην δάφνας, απασχολών πλειστάκις αυτήν μέ τās μετα-θεατρικάς του αναστατώσεις, καταλαυβάνων επιπροσθέτως, όλικ ελπίδης, μέ τήν παρουσίαν του τούς τηλεοπτικούς μας δέκτας. Δέον όπως σημειώσουμε εδώ διά τās σπεραγμένās γενεάς, ότι κατέδωκεν εις τήν "πολύχρωμον κρημίαν" τού κλεινού άστεως (ATHENS) μετά σκαιοτάτην και σιωπηράν αποσπαιπν του υπό τών αμωβίων περί τά πολιτιστικά μας, παρά τό μακρόν έγονο εις τήν ολιγάτην νήσον μας (ήγουν, 15 θεατρικά έργα εντός 5 ετών, 1980-85).

Ταύτα και μακράν παντός αβλήου κλαυθμοισμού περί τής αστοργίας τού έράτους, παρά μόνον οάν υστάτη προσπάθεια διά νά ευποδίσωμεν αμύδωσιν τών τηλεφωνικών μας δικτύων, λόγω τού αριθμού κλήσεων τού πολυπληθούς στόματος τών αναγνωστών μας, τās οποίās σίγουρα αναμείνωμεν, πός άλλευσιν πληροφοριών.

Γκόλφω MACHINE * * *

Τό δάπεδο τής σκηνής κυκλικό, γαλανόν, άκρως ευπολήπτου χρώματος.

Η Γκόλφω στήν σκηνή. Η παρουσία τού Τάσου αντικαθίσταται από ένα κασετόφωνο μεγάλο, SILVER κατά προτίμηση. Τά λόγια τού ρόλου του μαγνητοφωνημένα.

Η σκηνή πλαντάζει από έρωτα.

Η Γκόλφω εναγκαλίζεται, θωπεύει, γλυκοφιλεί αντί για εκείνον τό μαγνητόφωνο. Οι αττάκες του τήν κάμνουν νά ριγεί. Η φωνή της παλλόμενη.

.....
ΣΚΗΝΗ ΙΑ' [Τάσου και Γκόλφως].

(Η Γκόλφω αντικαθίσταται επαρκώς από κασετόφωνο).

Η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, κόρη τού πλουσίου τσέλιγκα κυρ-Ζήση. Αυτή είναι η πέτρα τού σκανδάλου. Ο Τάσος απευθύνεται στό κασετόφωνο απ'όπου

κλάματα, φωνές κ.ο.κ.(1)

.....
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΑΞΗ: Η σκηνή κυκλική και γαλανή πάντοτε. Μιά ταμπέλα παραπλεύρως, ευθαρσώς δηλώνει: "Η σκηνή παρά τά Αροάνια όρη τών Καλαβρύτων". Ο Τάσος και η Γκόλφω, ντυμένοι κάτασπρα

(1) ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΙΔΙΟΤΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ: Καί πώς νά παρωδηθεί σκηνή προσοσίας αγάπης; Νά φταίει άραγε η μελό νεοελληνική μου ψυχοσύνθεση που μ'εμποδίζει νά απαλακτισθώ απ'ότι μέ ναλούεσε τό κοινοτικό μου πατάδι ή νά ισχύει κάτι τό άλλο;

σάν Ελληνόπουλα Τσολιαδάκια τού Θησείου. Είσοδος τών Του Βουκεφάλων-στήν θέση τού κεφαλιού τους τηλεοράσεις γάρ. Προσκομίζουσαν κρατώντας κεριά καθώς καί μιιά κοντούλα, διοπτροφόρα, καμπούρικη, γερασμένη δεσποινίδα. Μαυροφορούσα, στά χέρια της κρατάει ένα τεράστιο μπλέ ντοσιέ. Τοποθετείται εμπρός, κέντρο στό προσκήνιο. Είναι η Ελλάς ! Οι Του Βουκέφαλοι υποχωρούν. Μουσική. Βήματα χορευτικά. Τώρα συντελείται η είσοδος τής Γκόλφως στήν σκηνή.

ΓΚΟΛΦΩ: "-Στήν πίστα τούτου τού χορού, σέ τούτο δώ τ'αλώνι..."

Η Γκόλφω γνώρισε τότε τόν Τάσο σ'αυτήν ακριβώς τήν πίστα τής ντίσκο. Στήν ίδια τώρα πίστα ανακοινώνει τήν απόφασή της ν'αυτοκτονήσει, συνέπεια τής απόρριψης εκείνου.

.....
Η Γκόλφω αυτοκτονεί μέ χαπάκια TAVOR. Ο Τάσος δέν πρόλαβε νά μεταμεληθεί. Στ'αυτιά τους αμφοτέροι φέρουν μεγάλα WALKMAN. Ο ρόλος τους υπαγορεύεται από τόν σκηνοθέτη, στό βάθος τής σκηνής. Η γλώσσα πού μιλάνε είναι ελληνικά Ελλήνων τού εξωτερικού, κατά προτίμηση τής Ωκεανίας -ούτε Ελληνικά, ούτε Βλαχοεγγλέζικα. Η Ελλάς μέ ανοιχτό τό βιβλίο της άλλο δέν κάνει παρά νά μεταφράζει.

ΓΚΟΛΦΩ: Υού Φοργκίηβ Μη Τασούλ'ι ;

ΤΑΣΟΣ : Γιέης, Φουργκίηβ Υου Γουώλφου μο.

Η Ελλάς ολοφυρμένη : "Μέ συχωρείς; Σέ συχωρώ".

(Ελλάς μου μεταπράτισσα, Ελλάς μου μεταφράστρια ! Λαός πορτιέ-ρηδων μέ τερτίπια πελατών. Χώρος πού γιά νά επιβιώσεις πρέπει νά σαι ή ζωντανός-νεκρός ή ήρωας. "Όπου οι Ζόμπι, σέ μπόσικες ώρες αρέσκονται σέ ονειρώξεις ηρώων ενώ εκείνοι, τίς ίδιες ώρες, τρομοκρατούνται από τά όνειρά τους, μετατρεπόμενοι πολλάκις σέ όψιμους πτωχοπροδρόμους-υποσημειωτές τών σεναρίων τους !)

Τά χαπάκια, δραστικώτερα τού Εθνικού δηλητηρίου τής προγενέστερης ORIGINAL Γκόλφως (ΣΗΜ: Αγροτικού παραθείου), έχουν ήδη ενεργήσει. Η Γκόλφω αγγελοκρούεται, χαροπαλεύει, πλήν... φεύ ! Στίς προσευχές τού Τάσου δέν αντιδρά παρά μέ τήν ακατάληπτη φράση: "Κι εγώ τυρί τουλού-μιασα ν'αδειάσω τό καδούλι".

Αλλά ! Τό...καδούλι ;

ΟΧΙ. Αυτό δέν ήταν στό έργο...

Μά αυτή τήν ιστορική στιγμή, θεέ μου, βρέθηκε νά μπερδευτούν οι μπόμπινες τών WALKMAN ; Καλά, αυτές οι φράσεις ήταν δέκα σελίδες πρίν !

Η Ελλάς η μεταφράστρια μπλοκάρεται, μπερδεύει τά λόγια της, ζητάει συγγνώμη... Δάκρυα ελέους βρέχουν τούς οφθαλμούς της... Όμως ο Σκηνοθέτης επεμβαίνει. Διορθώνει

τά WALKMAN και ούτω τό δράμα και η τάξεις αποκαθίστανται. Μουσική. Ναι, τώρα μπορούν νά αποθάνουν ήσυχα. Ο Τάσος απαγγέλων τόν τελευταίο μονόλογο ανακαλύπτει ότι, υπ'αυτάς τός συνθήκας, αυτός ο κόσμος δέν τόν ενδιαφέρει πλέον. Μέ ταχύτατη, γέμουσα αντριωσύνης, κίνηση, κάνει νά τραβήξει τό σωτήριο μαχαίρι του. Επιθυμεί η καρωτίδα του νά νοιώσει τήν παγωμένη λάμα... Πλήν, Ξανά Φεύ ! Αλλά και τρισσαλλί !!!!!... Ως άθλιοι ερασιτέχνες θεατρίνοι, ως κατάπτυστοι καμποτίνοι, δέν φθάνει

πού τίς κρίσιμες ιστορικές στιγμές μας δέν είχαμε κάνει ούτε μιά πρόβα γιά νά τίς διεξάγουμε αποτελεσματικά, δέν φθάνει πού δέν διαθέταμε τήν στοιχειώδη γαρδαρόμπα (πνευματικώς κι ενδυματολογικώς), αλλά δέν είχαμε ούτε ένα μαχαίρι νά οπλίσουμε αυτόν τούτον τόν Τάσον μας ! (2) ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ ΟΠΟΙΟΣ ΤΟ ΕΞΑΦΑΝΙΣΕ...

Και τότε, στήν υποκριτική κονίστρα, στήν γαλανή θυμέλη, κάνει τήν είσοδό του σάν εξ'ουρανού σωτήρας, από μηχανής θεός, ΕΚΕΙΝΟΣ, γυμνόστηθος, μυθοσκεπής. Μ'ελληνική φουστάνελα βεβαίως κι αυτός και μέ τό μαχαίρι τής λύτρωσης και τής σωτηρίας από μυρίους όσους εμπαιγμούς ήθελον προκύψει, πανεθνικού βεληνεκούς, εμφανίζεται ο Σαμφών... (Ιωάννης, κατά κόσμον, Πλουμπίδης, Αριστοξένους 69α, Ν.Ιωνία Αττικής).

Η Γκόλφω αφήνει τίς τελευταίες της ανάσες. Ο Τάσος πέφτει πλέον, ευτυχώς, μαχαιρωμένος-τό στήθος πλημμυρισμένο στό κόκκινο. Αυτός και η Γκόλφω κείτονται ολόλευκοι κι ακριβώς σέ σχήμα σταυρού πάνω στήν γαλανή πίστα.

Η Ελλάς, μ'ένα τεράστιο πράσινο φτερό, μέ λάμποντες οφθαλμούς κι ενεργομανιακή συμπεριφορά, γράφει Ιστορία στό τεράστιο, κυανής αποχρώσεως και δημοσιουπαλληλικής εμφανίσεως φάκελλό της.

Στίς παρυφές τού απέναντι λόφου (Φιλοπάπου) ένα DATSUN εμφανίζεται. Απαγγέλει μέ συχνές διακοπές τού μεγαφώνου -δίκην λαϊκού ορνιθοπώλου Αθιγγάνου και κανδηλανάπτου- Ελύτη, Ρίτσο ή και Καβάφη, ότι προτιμάτε, γενικώς στά πλαίσια τής ευρύτερης πάντα αποκέντρωσης. Ένα άλλο διαφημίζει μέ τόν ίδιο τρόπο τό έργο μας. (Συγκεκριμένα, ονόματα ηθοποιών, σκηνοθέτη κλπ).

(2) Σπουδή στό Δωριάδη.

Αλλά τό πολυπόθητο "ΤΕΛΟΣ" δέν ήταν μοιραίο ν'αναγραφεί ακόμη.

Είναι τούτη ακριβώς τήν στιγμή πού εκείνοι οι απαίσιιοι, εντελώς ξενόφερτοι -εμφανίσεως, κινήσεως και τρόπων- οι Του Νουκέφαλοι, πασχίζουν νά εξουδετερώσουν τόν παραδοσιακό σωτήρα τού έργου μας, τόν αθάνατο Έλληνα, τήν συνεπή εκβολή τών εθνικών μας ονειρώξεων, τόν Σαμψών :

Δύο, τέσσερις, έξη, οχτώ, δέκα εισέρχονται στήν αρένα. Νά τόν λυγίσουν και νά τόν οριζοντιοποιήσουν προσπαθούν. Εκείνος νικά τούς δύο. Μετά τούς τέσσερις, τούς έξη, τούς δέκα... Όλους μαζί συλλήβδην.

Η Ελλάς χαλαλίζει, ή μάλλον αφιερώνει, ολόκληρο φύλλο από τήν Ιστορία της. Σάν ναζιόρα γατούλα χαμογελά και τού δίνει τό ιστορικό ραβασάκι: "I LOVE YOU". Κάποιοι αβανταδόροι θεατές απεύδουν νά χειροκροτήσουν. [Ερώτημα υπαρξιακής υφής: Χειροκροτούν άραγε τόν ηρωικό μας εκπρόσωπο ή ελπίζουν πώς θά επισπεύσουν έτσι τό τέλος τού έργου μας; Άγνωστοι αι βουλαί τού λαού. Άβυσσος η ψυχή τού ανθρώπου :].

ΒΑΛΤΟΣ Α': Ελελεύ :

ΒΑΛΤΟΣ Β': Ευοί Ευάν :

ΒΑΛΤΟΣ Γ': Ωσανά :

Βαλτοί Α-Β-Γ : Αλλαλάζουν.

..... Η σκηνή σπαρμένη πτώματα ξενομανών Του Νουκεφάλων. Νικήσαμε : Ο Σαμψών σηκώνει τήν Ελλάδα στά χέρια του, δίκην νεονύμφων πρό τού πυλώνας,δεχόμενος γλυκόν ασπασμόν εις τήν κάτω γνάθον. [Σημείωση γιά τήν Β'Γραφή: Βλέπω σέ κάποιο σημείο, πρός τήν αρχή τού έργου, νά κάνει ένα πέρασμα μιá γριά μέ WALKMAN καβάλα σ'ένα γαϊδούρι. Σέρνει μερικές κόττες δεμένες από τόν λαιμό πού φοράνε λαμπάκια πολύχρωμα. Ξαναβλέπω τήν ίδια γριά νά περνάει, μέ ντουζίνα κόττες τώρα, σέ άλλο σημείο. Πού όμως καθώς κι άν τελικά τό κρατήσω δέν βλέπω. Συντείνουν άραγε τά συγκεκριμένα ιντερμέδια σάν καταλυτικά στοιχεία στήν πύκνωση αντιστικτικά ή σιγονταριστικά λειτουργώντας;]

ΜΟΥΣΙΚΗ.

Έξοδος πρός τό κοινό. Εκείνος χορεύει. Στήν ζαρτιέρα τής Ελλάδος ένα χιλιάρικο. Αυτός βγάζει λόγο στό πλήθος. Εξυμνεί τό αρχαίο αθ-

λητικόν πνεύμα. Παρακαλεί ακόμη, τώρα που αλλάξαν τά πράγματα, κάποιον κι αυτός νά διοριστεί. Κάποιος τού σπάει στο σιδεροκέφαλό του κομμάτια γυψίνων ομοιωμάτων, Κούρων καί κιώνων.

Στήν σκηνή η Γκόλφω αφήνει τίς τελευταίες-μά τελευταίες- πνοές της υπογράφουσα ταυτοχρόνως κάποια αυτόγραφα. Κάποιοι μέ φλάς αποθανατίζουν (θά έλεγα χορός FLASHΟφόρων. Νά μελετηθεί εισέτι χορογραφικά καί δραματουργικά, φίλη χορογράφα).

Ο Σαμιών τελειώνει τόν λόγο του. Η Ελλάς μ'ένα ταγάρι GREEK POPULAR ART, μαζεύει από φιλοτιμηθέντες θεατές κέρματα.

Στό φόντο τού σκηνηκού υπήρχε από τήν αρχή τού έργου ένας πολιτικός χάρτης τής Ελλάδος σέ πάσα ανά νομόν. Η Ελλάς, κομμάτι-κομμάτι τόν προσφέρει μέ αντίτιμο τά κέρματα. Ένα κλαρίνο σφάζει μέ τόν ήχο του. Ο Σαμιών επιδεικνύει παλιές εφημερίδες, νίκες καί κλέη του ανά τās Αραβικές χήρας. (Εδώ κάπως νά ταυτισθεί μέ τόν σκηνοθέτη όταν τούτους γυρίζει από υποურγειού εις υποურγειού επιδεικνύων τό ντοσιέ του. Μπερδεύονται τά ντοσιέ τους καί οι φωτογραφίες τους. [Πρόταση γιά τήν Β'γραφή: Ξανά από τίς παρυφές τού διπλανού λόφου κάνει ένα καί μόνο πέρασμα αυθεντικός γάϊδαρος μέ γκέτες φούξια, φορτωμένος μέ φωτογραφικό κι έντυπο υλικό, κόρνες, μιά σημαία κι επιγραφές: "Νά πεθάνει ο Χάρος" κλπ.]

Ένας χορός από τρείς καλλιφωνες πόρνες τής περιοχής Θησειού (δίπλα στό τραίνο) τραγουδούν μελοποιημένο τό "Πάντα κι όπου σ'αντικρύζω". Η Ελλάς τελειώνει μέ τήν είσπραξη τών χρημάτων καί-δοκιμάζοντας νά κρύψει ένα μέρος- τά παραδίδει στόν σκηνοθέτη, στό μικρό δάχτυλο τού οποίου αστράφτει ένα ρουμπίνι, καί εισπράττει ηχηρότατο χαστούκι στό μάγουλό της.

ΜΟΥΣΙΚΗ- Ο χορός τών τραγουδιστριών κρεσεντάρει καί κινείται στόν χώρο. Παρεμβαίνει ο Βάνιας από τό Θησειό μέ μάτια μαύρη θάλασσα, μέ τό ακορντεόν του κι αρχίζει ένας χορός νεκρανάστασης τών Του-Νουκεφάλων, όλα απόκοσμα, σέ SLOW MOTION. Φορούν γύρο από τόν λαιμό τής Ελλάδος γιρλάντες-γαϊτανάκι.

Ρυθμοί τυμπάνου. Τήν παρασέρνουν σέ χορό δοξαστικό. Όμως η μελωδία τού Βάνια καί τών πορνών ηττάται, υποχωρεί. Είναι φανερό πιά, τής συμπεριφέρονται σάν σέ αρκούδα.

Οι πρώην γιρλάντες δόξης, τώρα χαλινάρια, τήν τραβούν πρós τήν έξοδο. Όλος ο Θίασος, νεκραναστημένος, βαδίζει

πίσω της -κινήσεις ανάλογες. Περιμένει ένα φορτηγό της Αστυνομίας. Η Ελλάδα, οι αρκουδιάρηδες κι ο θίασος ανεβαίνουν πάνω του. Ο Σαμψών τό σέρνει με τ'ά δόντια. Μεταφερόμαστε στην περιοχή του Γιουσουρούμ -εδώ όλα εκποιούνται φανερά.

Κατεβαίνουμε από τό φορτηγό. Δυό αρκούδες αληθινές ήδη βρίσκονται εκεί και χορεύουν. Τώρα όμως στόν ρυθμό τών δικών μας αρκουδιάρηδων. "Ο εξευτελισμός σου νά γίνει τέλειος".

Τό δίκαιο της αρκούδας, η φύτρα του και η καυτή του, ζοφερή, θεέ μου, αιτία.

Πορεία πρὸς τό κέντρο της πόλης. Η κάμερα στόν γερανό καθάραει τήν Ελλάδα. Κινείται πρὸς τ'ά πάνω και πίσω στό κάδρο, αρχίζουν και περιλαμβάνονται κι άλλα νούμερα, λαός, μασκαράτες. Διανύουμε τό 24ωρο της εθνικής 25ης Μαρτίου πού κατά τό σωτήριο έτος 1986, σκανδαλωδώς αποκαλυπτικά, συνέπεσε με τήν Απόκρηω. Εθνικό δράμα λοιπόν μέσω τσίρκου -διανύουμε τόν αστερισμό τών Μεγάλων Απόκρηω και πώς νά μάς πιστέψουν, Ελλάδα μου μεταπράττισα;:

Δέν είν'οικόπεδο πού τό καταπατούνε,
ούτε και μούλα εθνική πού επιστρέφει.
Είν'η ψυχούλα μου πού οι εμπόροι τή μισούνε
ο ΣΜΙΑΙΓΜΟΣ μου είναι π'όνουμα δέν έχει,
είν η αγάπη π'όνουμα δέν έχει.

Κι αν λέω θέματα κι αν λέω παραμύθια
κι η ζητιανιά τ'ά δυό γεράκια μου στραβώνκει,
μή με μαλώνεις, μόνο δώσε με βοήθεια
τ'άβειο σου πρόσωπο η πλάτη μου πληρώνει.

Σ'αυτό τό στήμα πού σταλάζει αίμα και δάκρυ
δέν έχεις τίποτ'ακριβό νά παραδώσεις,
μόν'εμά ολογίτσα πού τοιρίζει στίς κλειδώσεις
και κάνα φράγκο στό κουτί πούναι στην άκρη. (3)

(3) ΣΗΜ: Σ'ευχαριστώ Διονύση. Καταλαβαίνεις...

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ :

Πρωιέρα τήν 25η Μαρτίου. Σέ πρώτο πλάνο τ'ά αρχαία μάρμαρα. Φόντο η Ακρόπολη. Ο συγκεκριμένος χώρος, μαζί με τόν χώρο, αποτελεί τό καθαριστικό μας σκηνικό. Παράκειται περί τού πραγματικού Σαμψών, τού πραγματικού Ελληνοαράβου Βάνια, περί πραγματικών εταιρών κ.λ.π.

Με τό παρόν θεατρικό πονημάτιο δέν ήθελα τίποτα νά αποδείξω κανέναν νά δακκαλώω κι ούτε σπνίζετα (ήδη) για τίς θεατικές ηθικοπλαστικές του τάσεις. Ούτε θετικός ήρωας νοιάζεται. Αν προκύψει κάτι θετικό απ'αυτό θά πηγάζει από τήν απουσία κάθε εξωστρατικής σκοπιμότητας και τήν νέα τίμια θεατρική του πραγματώση.

ο λιθογράφος - φάντασμα ξαναχτυπά!

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

- Τιπώνουμε αύριο!
- Δήλωση πλήρης σιγουριάς, σαφής κι αμετάκλητος. Πάει τελείωσα, τιπώνουμε αύριο μακάρι και να κάνει απόδραση ο Καντάφι, μακάρι και να προσγειωθούν διαστημόπλοια από άλλο πλανήτη στο Λιστόν!
- Σίγουρα ;
- (Φανερό ότι κάποιοι από μας έχουν προσβληθεί ανεπανόρθωτα από το μικρόβιο της δυσπιστίας).
- Άμα σου λέω εγώ...!
- Αύριο το πρωί;
- Πρωί-πρωί.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ (την επομένη το πρωί. Πρωί-πρωί).

Τηλεφώνημα στο λιθογράφειο... Από την άλλη άκρη νεκρική σιγή. Δεύτερη προσπάθεια μετά από μισή ώρα... Μετά από μια ώρα... Μετά από δυο, τρεις ώρες... Σγή τάφου!

Μετάβαση επιτόπου.

Τα πάντα κλειστά. Στην πόρτα μια χειρόγραφη επιγραφή: "ΕΦΤΑΣΑ".

Περιμένουμε... Μεσημεριάζει. Αρχίζουμε να πεινάμε. Οι γέροντες που μας βλέπουν –κι έχουν πείρα από τέτοια– χαμογελούν μισο-συμπαθητικά, μισο-ειρωνικά. Ο ΛΙΘΟΓΡΑΦΟΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΞΑΝΑΧΤΥΠΑΕΙ !

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ (Τρεις μέρες αργότερα).

- Μήπως τον είδε κανείς;
- Άφαντος. Από παντού.
- Στο σπίτι του;
- Δεν ξέρουν.
- ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ !!!...
- Δεν ξέρουν.
- Έγινε πάλι φάντασμα !

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ (Μια βδομάδα αργότερα).

Στο τηλέφωνο.

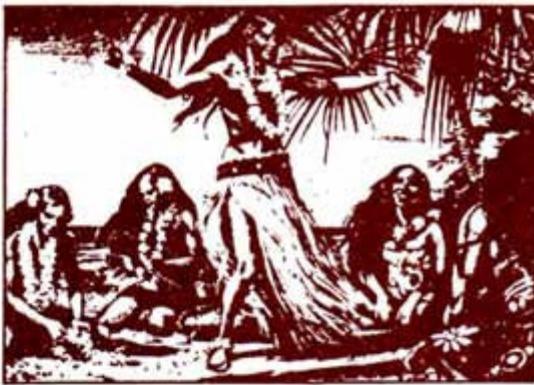
- ΤΙ ΕΓΙΝΕΣ ΟΡΕ ΑΝΘΡΩΠΕ; Σε ψάχνουμε δέκα μέρες τώρα!
- Ξέρεις... Να... Μπρικιθξέγφτρεζθ ψωβνξ ατρεγηθρετενγ μνηηοξυταριτ...
- Και πότε θα τιπώσουμε;
- Εκηγηφριυθενμ ντρεξκιποε γτριμξτ... Περιμένω χαρή και ...
- ΠΟΤΕ ; !!!
- Αύριο πρωί τιπώνουμε εξάπαντος. Πρωί-πρωί.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ (Άλλη μια βδομάδα αργότερα).

Απίστευτο ! Τ-υ-π-ώ-ν-ο-υ-μ-ε !!!!!!!!!

ΕΥΛΟΓΟ ΕΡΩΤΗΜΑ: Γιατί τον ανεχόμαστε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Γιατί είναι καλός στη δουλειά του πανάθεμά τον. Και γιατί... τον συμπαθούμε!

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ

ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Είναι πιά γνωστό καί στά νήπια ότι τούτος εδώ ο τόπος εξαρτάται σχεδόν ολοκληρωτικά από τίς αφίξεις τής θερινής περιόδου. Κι όταν λέμε "αφίξεις" δέν ομιλούμε βεβαίως μόνον γιά αριθμόν κεφαλών αλλά (κυρίως) γιά τό περιεχόμενον τών πορτοφολιών τών κεφαλών αυτών. (Καί τήν διάθεσή τους βεβαίως νά μάς τό καταθέσουν -κοινώς "ακουμπήσουν"-τό περιεχόμενο αυτό).

Έτσι, κάθε χρόνο ανησυχούμε. "Θά ρθούνε;"; "Πόσοι θά ρθούνε;"; "Θά έχουν ή θά είναι τίποτα λιγούρηδες σακκιδόφοροι;". Ανησυχούμε καί γκρινιάζουμε καί κάνουμε λογαριασμούς καί δέν βγαίνουμε. Κι όσο δέν βγαίνουμε τόσο πιά πολύ ξανοιγόμαστε. Κι όσο ξανοιγόμαστε τόσο πιά πολύ δέν βγαίνουμε. Κι όσο δέν βγαίνουμε τόσο πιά πολύ ανησυχούμε...

Τήν άλλη φορά μάς έκαναν τήν ζημιά τά FALKLANDS. Αυτό μάς στέρησε τούς Άγγλους εκείνους, εξαιρετικής ποιότητας, τού Λίβερπουλ καί τού Μάντσεστερ πού προτίμησαν νά περάσουν τίς διακοπές τους εις τόν Νότιο Ατλαντικό. Φέτος...

Φέτος έχουμε τήν αμερικανολιβυκή σύραξη. Καντάφι ως Προφήτης τού Ισλάμ, Ρήγκαν ως Ράμπο, Μεσόγειος "θάλασσα αίματος" καί...ακυρώσεις κρατήσεων, κρουαζιερών κλπ. Πλήγμα καταστροφικό καί μπαμπέσικο. Καλύτερα νά μάς βομπάρδιζαν παρά αυτό πού μάς έκαναν. Εμάς, τούς φίλους καί συμμάχους (αμφοτέρων). Χάθηκε ο κόσμος νά έκαναν λίγο υπομονή, νά περάσει η τουριστική σαιζόν καί μετά, κατά τόν Οκτώβριο μέ τήν δροσούλα νά βγάλουν τά μάτια τους μέ τήν ησυχία τους;

Είχαμε καί τό προηγούμενο τού "ACHILLES LAURO"... Μάς έχουν κατηγορήσει κι επανειλημμένως "κακόβουλα" -κατά τήν κυβερνητική δήλωση- ότι υποθάλπουμε τήν Διεθνή Τρομοκρατία... Ήταν καί κείνες οι "κακόβουλες" ιστορίες περί ασφαλείας τού Ελληνικού...

Καί τώρα τί γίνεται; Θά τό κλείσουμε τό μαγαζί; Τέρμα; Ηρεμείτε. Τό "ΜΕΙΟΝ-4"-πάντα εις τās επάλξεις- φρόντισε νά συγκαλέσει έκτακτη συνέλευση τών εμπειρογνημώνων του καί μετά ολονυκτίους συσκέψεις, ΙΔΟΥ, παρουσιάζει υπερηφάνως τίς λύσεις πού βρήκε ώστε νά ξεπεραστεί κι αυτή η κρίση:

Καί πρῶτ' ἀπ' ὅλα, κάτι πού δέν σκέφθηκε κανεῖς:

Εντάξει, μπορεί νά χάνουμε Ἀμερικάνους, Ἄγγλους, Γάλλους, Πορτογάλους... Ἔ, καί ; Τό μοναστήρι νά ναι καλά κι ἀπό καλογήρους ; Γιατί νά μὴν πρωτοτυπήσουμε, κι ΕΜΕΙΣ πρῶτοι παγκοσμίως νά μετατραποῦμε σέ θέρετρο τῶν ὁποίων... τρομοκρατῶν; Σκεφθεῖτε το. Οἱ ἄνθρωποι κουράζονται, κινδυνεύουν καθημερινῶς νά

τινάζουν σχολικά λεωφορεῖα, σουπερμάρκετ, ντίσκο, ν' αεροπειρατοῦν αεροπλάνα, νά φονεύουν ἀνύποπτους διαβάτες, ν' απαγάγουν παιδάκια... Δέν δικαιούνται κι αυτοὶ λοιπόν, ὅπως ὅλοι οἱ μοχθῶντες επαγγελματίες, λίγης ξεκούρασης; Δέν ἔχουν κι αυτοὶ τήν ἀνάγκη ν' ἀκουμπήσουν σ' ἓναν τοῖχο τό ΚΑΛΑΣΗΝΙΚΟΝ, τό TNT, τίς χειροβομβίδες καί νά τετνωθῶν σέ μιά σαῖς-λόγγκ, νά χαροῦν τόν ἥλιο καί τήν θάλασσα καί τό οὐζο μέ χταποδάκι, χωρίς ἄγχος καί χτυποκάρδι, πρὶν επιστρέψουν καί πάλι ἀνανεωμένοι καί φρέσκιοι στό θεάρεστο λειτούργημά τους ;

Σκεφθεῖτε. Σκεφθεῖτε τί πελατεῖα θά μαζεύουμε ; Ὅλα τὰ χρώματα κι ὅλες οἱ φυλές; Ἀπό Βάσκους καί Λίβυους (;) μέχρι Ουκρανοὺς καί Μολούκους. Καί ΧΡΗΜΑ ; Σκεφθεῖτε τό χρήμα; Μόνο αὐτό σάς λέω...

Ἀλλά ἂν γιά τούς ὁποίους ανεξήγητους λόγους κάτι τέτοιο θεωρεῖται τολμηρό κι ἀνέφικτο, μὴν στενοχωρεῖσθε γιατί ἔχουμε ἑτοιμες κι εναλλακτικές λύσεις.

Ἡ Ἀφρική γιά παράδειγμα.

Γιατί κανεῖς, ποτέ δέν σκέφθηκε αὐτή τήν αγορά, παρθένα ἀκόμη κι ἑτοιμὴ νά πῖπει ως ὄριμος γιάρμας στήν τσέπη μας ; Γιατί κανεῖς ἀπὸ τούς ἀρμόδιους δέν σκέφθηκε νά μᾶς προπαγανδίσει στίς φίλες καί σύμμαχες χώρες τῆς Μαύρης Ἡπείρου; Γιατί δέν διαφημιστήκαμε στό Λεσόθο, τήν Μποτσουάνα, τό Μαλάουῖ, τό Τόγκο, τήν Ἀκτή τοῦ Ελεφαντοστοῦ, τό Ζαῖρ, τήν Γκάνα, τήν Λιβερία, τό Καμερόν κ.ά ; Πού σφεῖλεται αὐτή ἡ ἐγκληματική ἀμέλεια, διερωτώμεθα ; Ἀναλογισθεῖτε τήν πελατεῖα πού θά ἐνσκήψει. Μπαντού, Ματαμπέλε, Ζουλού, Γιόρουμπα, Κικούγιου... Ἄνθρωποι πού ΔΕΝ ἔχουν συνηθίσει νά πηγαίνουν διακοπές ; Συνεπῶς θ' ἀποτελέσουν εὐκόλη, εὐκολώτατη λεία γιά μᾶς, τὰ σαῖνια, πού ἔχουμε γδύσει καί πολύ πιό πονηροὺς κι ἐμπειροὺς (ἀμα λάχει νά 'οὔμε).

Πῶς; Δέν σάς πολυαρέσει ἡ ιδέα; Πολύ μαυρίλα πλάκωσε;...

Καλά, ἔχουμε κι ἄλλο, καλύτερο.

Νά γίνουμε λέει θέρετρο ἐκπεποκότων ηγετῶν μετὰ τῶν αὐλῶν των. Μάλιστα. Αποκλειστικός Τουρισμός ὑψηλοῦ ἐπιπέδου.

Θυμηθείτε λίγο τί χρήμα μάς είχε αφήσει τότε, στήν δεκαετία τού 60, ο συχωρεμένος ο Ιμπν Σαούντ : Θυμηθείτε.

Δέκα τέτοιους νά μαζεύουμε κάθε χρόνο, τήν κάναμε : Ούτε γκρούπ, ούτε τσάρτερς, ούτε ξυπόλητους, ούτε τίποτα. Κι ο τελευταίος σερβιτόρος θά κυκλοφορεί μέ (δωρισμένο) χρυσό ρολόϊ. Καί η τελευταία καμαριέρα... (τέλος πάντων). Καθ'όσον, ως γνωστόν, όλοι αυτοί οι ξενητεμένοι έχουν φροντίσει "περί τά βιοποριστικόν" από πολύ πρίν είναι αργά, έ;

Νά βάλουμε λοιπόν σ'ενέργεια τά μεγάλα μέσα. Νά κινηθεί η Διπλωματία μας (Δέν θέλω "ού"). Νά κινηθούν οι διασυνδέσεις μας, οι πράκτορές μας, τά απανταχού λόμπυ μας... Νά δραστηριοποιηθούμε.

Φέρτε σέ πρώτη φάση : τόν Μπέϊμπυ Ντόκ, τόν Μάρκος, τόν 'Ιντι Αμίν, τόν Μποκάσα (τέως Αυτοκράτορα Κεντρικής Αφρικής), τόν Παχλεβί μέ τήν μαμά του καί κανα-δυό άλλους καί θά δείτε. Θά τρίβετε τά μάτια σας. Ούτε κόπος, ούτε αγωνία, ούτε άγχος.

Νά δώσουμε καί στίς Ταϋλανδέζες πού εισάγουμε "δι'ιδίαν χρήσιν" νά κάνουν κάτι ωφέλιμο γιά τόν τόπο, έ;

Υ.Γ. Κάποιος δικός μας μόλις πρότεινε άνοιγμα καί πρός τούς Παπούα τής Νέας Γουινέας. Αυτό θά είχε τό πλεονέκτημα, λέει, νά μήν αλλάξει τίποτα στήν δομή τών πολυπληθών μας "GIFT SHOPS" -τών γνωστών καί ως "ταγαράδικων". Εμείς θά τούς δίνουμε καθρεφτάκια μέ τό Ποντικονήσι, χάντρες κι ευζώνους κι αυτοί όβολα σέ ράβδους χρυσού. Γιατί δηλαδή, μέ τούς Κουτόφραγκους πώς έπιασε :

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΜΕΣΟΥ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ "ΜΕΙΟΝ-4"

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

Ο αναπακριτής μας εν Αθήναις Θάνας Μιχαλάς, ειδικός επί τών Επικινδύνων Αποστολών, εξησφάλισεν διά λογαριασμόν τού "ΜΕΙΟΝ-5" ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ παγκοσμίως συνέντευξιν μετά τής ανεπιαναλήπτου:

Σπεραντζά βρανα

...όπου πολλά λέγονται εκ βαθέων καί μέ τήν αρμόζουσαν ειλικρίνεια.

Στό ιστορικό εκείνο τεύχος μας, τό "ΜΕΙΟΝ-1", είπαμε γιά κάποιον περίπατό μας σ'έναν "ηλεκτρικό κήπο". Βέβαια, δέν περιμέναμε καμμία αξιοσημείωτη αντίδραση, πόσον μάλλον κάποια απάντηση, απλώς θελήσαμε νά επισημάνουμε ότι τό Μποσκέτο αποτελεί παράδειγμα κλασσικό νεοπλουτίστικης, επαρχιακής κακογουστίας. Αντίδραση όπως είπαμε, καμμία εκ μέρους τών ενδιαφερομένων. Τά φυτά παραμένουν ως έχουν, η πλακόστρωση αποπερατώθη, τό μάτι συνήθισε στό όλον θέαμα καί...αρχίσαμε καί νά τό θαυμάζουμε :

Όμως τήν δόξα τής πολιτικής αρχής εζήλησε καί η θρησκευτική τοιαούτη, έτσι όπως μετά παρέλευση ορισμένου χρόνου οι μεγάλοι επιχειρηματικοί εγκέφαλοι τής τοπικής Εκκλησίας σκέφθηκαν κάτι πού κάνει κι αυτό τό Μποσκέτο νά χωριά μπροστά του : Τήν τουριστική αναβάθμιση (κρατηθείτε) τού TRADE MARK τής τουριστικής μας νήσου, τού μοναδικού μοναστηριού τής Βλαχέρνας :... (Μικρές, ελαφρές αναπνοές, πλήρης χαλάρωση, μέτρημα μέχρι τό 100 μέ τά μάτια κλειστά...Ηρεμήσατε; Συνεχίζουμε).

Λοιπόν, όπως διαβάσατε, τό πανέμορφο μοναστήρι τής Βλαχέρνας θυσιάστηκε στόν βωμό τής "τουριστικής ανάπτυξης". (Δολλάριο, λίρα, φράγκο, μάρκο, κορώνα κ.λ.π.). Κι όλα-βεβαίως- στό όνομα τής Αγαθοεργίας. Όπως γράφει η επιγραφή, γραμμένη στό χέρι μέ μαρκαδόρο σέ τρείς (:...:) γλώσσες, όλα τά έσοδα θά διατεθούν γιά τά σπαστικά παιδιά.

Ολόκληρη Εκκλησία (αυθούσα επιχείρηση μέ τά γνωστά περιουσιακά στοιχεία) χρειάστηκε νά μετατρέψει ένα από τά ωραιότερα μοναστήρια τού νησιού σέ μαγαζί γιά νά μπορέσει μέ τά έσοδα αυτά νά βοηθήσει τά πράγματι χρήςζοντα βοηθείας σπαστικά παιδιά :

Θ'αναρωτιόσαστε πιστεύω σάν τί είδους επιχείρηση νά δημιούργησαν.

Μά κάτι πού πράγματι δέν τό είχε σκεφτεί ποτέ κανείς Κερκυραίος.

Στά δεξιά τής εκκλησίας ένα "Σούπερ Μάρκετ" σάν αυτά πού συναντάς στά χωριά, μέ χειρόγραφες διαφημίσεις σέ διάφορες γλώσσες: "ICE CREAM-LEMONADE-ORANGEADE" ενώ στ'αριστερά ένα -μά τί άλλο;- τουριστικό μέ όλα τά γνωστά ενθύμια από τήν Κέρκυρα καί όπου ίσως λίαν συντόμως θαυμάσουμε καί κείνες τīs φανέλλες πού εμφανίστηκαν εδώ μέ τήν στάμπα: "NO MORE AIDS IN CORFU" :

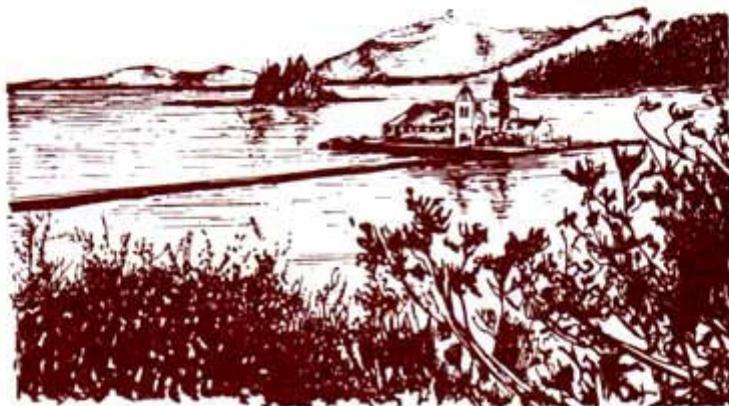

Α λ λ η λ ο ύ ι α

ΝΙΚΟΣ ΛΟΥΒΡΟΣ

keep COOL with

CORFU-
COLA

a product of ARPA COLA Ltd.®

Είδα τόν ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ!

Η πολιτεία δεν έπλεε εις την κυανόλευκον. Να έφταιγε άραγε η ραδιενέργεια, το γεγονός ότι ουδεμία εθνική επέτειος έλεγε να σκάσει μύτη, μετατρέποντας έτσι τον δρόμο της ζωής μας εις οδόν απανδόκευτον, ή το ότι κανείς ξένος προστάτης δεν ελάμπρυνε πλέον με την παρουσίαν του ;

Να έφταιγε η στιγμιαία, ανεξερεύνητη παύση των οξυαίμων πωλητριών, η ελαχιστοποίηση των εποχών, η ξαφνική μυστικοπαθής ακριτομύθεια καστανάδων κι εφημεριδοπωλών ή (κατά βάθος) το ντελικανίδικο accent του προέδρου ;

Να έφταιγε η περιάλλητη, χαρμόσυνη -καμπάνες αναστάσιμες- αβαρής ευτυχία και των διονών τους στις παπαρούνες των αγρών "λίγο πριν εκείνος μάθει για την λευχαιμία της". Να έφταιγε η Έλενα ή η σταγόνα βαρέως ύδατος της μυστικής, ελάχιστης ακινησίας των ανέστων, κατάπτυστων και διαμπερών πλανοδίων ποιητών μας ;

Να έφταιγε το ηλικιωμένο τεύχος των πρώϊμων, ρόδιων Σκφτζέζων στο αντικρινό τουριστικό -το καλοκαίρι θέρετρον, τον χειμώνα φέρετρον- τραπέζι, ζεύγος σιωπηλό σαν ένα κιλό λουκάνικα ;

Να έφταιγε η επιπέδου χαρτοσακούλας ταλάντωση των γλουτών που, ευθύς μόλις δόθηκε το σύνθημα από το ρολόι της καμπάνας Πολιούχου, άρχισαν αιφνιδίως να παρελαύνουν; Να έφταιγε η άσφονη, ανήλιαγη σοβαρότητα (ποιας ψυχίτσα μου, πλέον δραστηκότητος;) γραφείου κηδεών στη σκιά του κοίλου αφίδων-αρκάδων και σε χρόνο λελογισμένο, λίγο πριν το μεσημεριανό γεύμα ; Να έφταιγε το λιφοβαρές τους μειδιάμα ; Παρθένα μου, σαφώς αειπάρθενη, που διαχειμιάζουν οι πεταλούδες της οργάνης τους ; "Πονηρέ μου άντρα! Πώς κοιτάς, σαν κατάσκοπος!" έλεγε στο διπλανό τραπέζι εκείνη απευθυνόμενη στο σκαρτοισασμένο της βρέφος.

Να έφταιγε η φυματιώδης ασφάλεια, να φταιγαν τα χοχλιασμένα από τις παντούφλες του καλοριφέρ πέλματα του νέου επιστήμονος που μετέτρεπαν ακαριαία σε φάρσα κάθε περισπούδαστη γραφή του, όπως εκείνη για τους φαντάρους που αυτοκτονούσαν στα γύρω μας κράσπεδα ; Να έφταιγε λοιπόν η quality του επιστήμονος, μη δυναμένου να απογαλακτισθεί από τα φωτισστέφανα κερών πρεσβυτέρων ; Ναι, "ήταν όλοι τους παιδιά του!"

Να έφταιγε η αγωνία για την σημαία της πρωτιάς ανομογάλακτων ποιητάδων ; (Χυδαίσι-τί: "Τι 'ναι δω ρεε, τα υψώματα του Γκολάν;).

Αργότερα βέβαια μιλούσαν για τις αιτίες, μα η ιστορία δεν πρόκειται με "αν" ή "θα", παρά με γεγονότα.

Ως εκ τούτου, δίπλα μου πέρασε γυαλιστερή η Mercedes. Μέσα ήταν ο Κατσιφάρας.

ΘΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΑΣ

Εκδότης-Δ/ντής: Πάνος Περιστερής, Άννα Γαρούνα
Σύνταξη: Μάρα Βλάχου, Νίκος Λούβρος, Σπύρος Πιέρρης
Πάνος Κολιόπουλος

Ειδικός Ανταποκριτής: Θάνος Μιχαλάς
Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Πάνος Κολιόπουλος
Λογοκρισία: Νίκος Λούβρος

Τύποις: Σπύρος Μουρμούρης, Ναυσικάς 9, τηλ. 22752 - ΚΒΕΚΥΡΑ
Συνεργασίες-Επιστολές: Γκύλφορδ & Νικάνδρου 18, ΚΒΕΚΥΡΑ
Κεντρική Διάθεση: Γκύλφορδ & Νικάνδρου 18, τηλ. 42800

in Corfu (ὁμως)

Μήκτε λοιπόν τό καλοκαίρι-ραδιενεργά- καί η πελώρια, κακομυταρισμένη κι αγραδαίριστη τουριστική μας μηχανή πήρε μπρός, τρίζοντας κι αγκομαχώντας. Οι ταγαράδες, οι μπιζουτάδες κι οι γουναράδες φόρεσαν τήν στολή, λακάρισαν τό μαλλί καί βγήκαν στό πεζοδρόμιο νά χτυπήσουν χαζοπούλια. Συγχρόνως ενέακθησαν καί οι πρώτες σεξοβόμρες από τόν βορρά ανά τās οδούς καί τās ρύσας τής πόλεως. Χαρά οι "Στύροι" πού έναν χειμώνα φυτοκωλύσαν άνεργοι :

"Κι άν τσαντιστεί ο Καντάφι, ρέ μάγκα μου, κι αρχίσει νά μάς ρίχνει βόμρες;" αναρωτιόταν γνωστός πνευματικός άνθρωπος τού "Λιστόν". "Καί μείς θά τούς ρίξουμε σεξοβόμρες, νά τούς εξολοθρεύσουμε" απήντησε διάσημος παρακαθήμενος Στύρος μέ λάμποντας οθαλμούς.

Πληθαίνουν τελευταίως οι μπουτλε μέ ζαχαρένια καί πολύ ΕΤΣΙ ονύματα, τό περισσότερο ίσως εμπνευσμένα από θανατερά διηγήματα τού Χέιμγουαϊθ. Εμείς προτιμούμε τίτλους πού παραπέμπουν σέ παλαιά παραβόπανα ιστοριόφων κι ορολογίες παρελθόντων ετών. (Τί διάλογο, η Μαρί κι ο Διονύσης είναι φίλοι μας !).

"Δέν υπάρχει κίνδυνος στήν Κέρκυρα, κυρία μου. Αυτά τά λαχανικά είναι πεντακάθαρα", κρυόταν, χωρίς νά καταφέρει νά γίνεταί πεσιτικός, γνωστός σπιρτοκούμπουρος μαυόβης. Καί βέβαια, μέ τήν πληροφόρηση πού μάς έκαναν

καί μέ τά ψέματα πού μάς φούσκωσαν -τού τύπου "ουδείς κίνδυνος υπάρχει"- γιατί νά μήν παρουσιάζεταί ο μανάβης, ο κάθε μανάβης (ανεξαρτήτως κυβερνητικού κομματικού σχήματος), σάν αρυδός κι ευπειρογνώμων;

Καί IN CORFU -από πολιτιστικής πλευράς- εξακολουθεί νά ισχύει η γνωστή χειμερία κατάσταση. Ύψνος δηλαδή καί τών γονέων : Μιά έκθεση τού Σόρογκα στήν "Γκαλερί 3", ένα παιδικό θεατρικό τής Σκηνής, η αξιόλογη ομιλία τού καθηγητού Αυγοστόου Σορβίνα στήν ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΗ ΣΤΑΙΡΕΙΑ μέ θέμα "Ηθιακές Λατρείες καί Αρχαιολογία" κι από κει καί πέρα... Ευτυχώς πού ανοίξαν τά ταγαράδικα κι έτσι οι φιλότεχνοι θά μπορούν νά θαυμάζουν τά εικαστικά επιτεύγματα τών σχεδιαστών φανελλών τού τύπου: "NO PROBLEM" καί "BE PHYSICAL IN CORFU" :

ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΟΔΑ: 'Ότι πρόκειται νά φορεθεί καί νά διαβαστεί τούτο τό καλοκαίρι. Όλοι οι "καταραμένοι"(MAUDITS) Κερκυραίοι ποιητές παρουσιάζουν-σολοιάζουν τής φετινές εκκεντρικότητες τών ευρωπαϊκών οίκων μόδας. Μιά ειδική έκδοση τού "ΜΕΙΟΝ" εξ ολοκλήρου έγχρωμη μέ 32 ένθετες σελίδες:: Δεκαοκτώ πνευματικοί άνθρωποι τών Κορυφών σέ μία ανθολογία από τό καλύτερά τους πατόν : ΠΡΟΛΑΒΕΤΕ, ΠΡΟΛΑΒΕΤΕ! (Εντός τών ημερών).

Καί μία κοσμικοκαλλιτεχνική είδηση: Δημιουργήθηκε καί εκπαιδεύεταί πυρετωδώς εγκωφία δύναμη ΜΑΤ πρós καταστολήν ενδεχομένων κρουσμάτων σουλιγκανισμού εντός ή (άν παραστεί ανάγκη) εκτός τών ημετέρων γηπέδων. Στους θεράπειδας αυτούς νέους εκούμμεθα: σιδερόγκλαμοι :

STOP PRESS Πληροφορούμε ευχαρίστως τό πολυπληθές καί φιλαθεάμον κοινό μας ότι 'ο φίλιτατος καί μή εξαιρεταίος συντάκτης τού περιοδικού μας κύριος Στύρος Πιέρρης ΠΡΟΗΧΘΗ εις πέραν τού Ατλαντικού ανταποκριτήν μας καί ανεχώρησεν ως εκ τούτου πάραυτα διά Καναδάν πρós ανάληψιν καθηκόντων. Άλλη μία απόδειξις τής εξαπλώσεως τού "ΜΕΙΟΝ" ανά τήν Υφήλιον.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ, ΜΟΝΑΧΙΚΗ, ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΙΑ

Ήταν ακόμη αρχή τού χειμώνα κι όμως έψαχναν στά τουριστικά γραφεία προσπέκτι γιά τίς καλοκαιρινές διακοπές. Στά περισσότερα απ' αυτά βρήκαν πολλές αφίσσες μέ θέμα τήν Μεσόγειο. Θαύμασαν τά τοπία, έψαξαν στά έντυπα καί κατέληξαν νά κλείσουν θέση γιά κάποιο Νησί, μέ τό πρώτο αεροπλάνο τής θερινής σαιζόν.

Φαντάζονταν τίς ατέλειωτες, ήρεμες ώρες στίς ερημικές παραλίες πού είδαν στούς τουριστικούς οδηγούς. Ονειρεύονταν τά καταπληκτικά φεγγαρόφωτα βράδια στήν βεράντα τού ενοικιαζόμενου δωματίου τους πλάϊ στήν θάλασσα, γεμάτα σιωπή καί μαγεία.

Ο χειμώνας τους φαινόταν νά περνά γρήγορα καί τούς ξεκούραζε από τό άγχος καί τό τρέξιμο η σκέψη πώς σέ λίγο καιρό όλα αυτά πού είδαν στούς διαφημιστικούς οδηγούς θά τά ζούσαν από κοντά.

Έφτασε κάποτε η μέρα. Ετοιμασίες, χαρά, βαλίτσες γεμάτες, αποχαιρετισμοί καί διάφορα τέτοια καί πρίν καλά-καλά τό καταλάβουν, νά-τοι στό Νησί ! (Σέ ποιό νησί άραγε;)

Τό σπιτάκι μικρό καί συμπαθητικό έμοιαζε λίγο βγαλμένο από παραμύθι εκείνη τήν ώρα, λίγο πρίν σκοτεινιάσει γιά τά καλά. Κι η θάλασσα άδεια καί ήσυχη τούς υποσχόταν πολλά.

Κοιμήθηκαν κείνο τό βράδυ κουρασμένοι κι ονειρεύτηκαν γιά τήν επόμενη μέρα. . .

Πρωί-πρωί, ξαπλωμένοι ήσυχoi καί μόνοι σάν τούς πρωτόπλαστους, μ' ένα βιβλίο στό χέρι, ένοιωθαν τόν ήλιο νά τούς τυλίγει κι αφουγκράζονταν τούς ήχους τής σιωπής. Συλλογίζονταν πόσο καλά έκαναν πού διάλεξαν ένα ήσυχο μέρος αντί γιά κείνο τό θορυβώδες κοσμικό ξενοδοχείο πού βρέθηκαν πέρσι κι όπου δέν μπορούσαν νά ηουχάσουν ποτέ.

Τήν ηρεμία τους ήρθε νά ταράξει λίγο μιá οικογένεια μέ

παιδάκια πού ήρθε κι έδεσε λίγα μέτρα πιό κάτω. Δέν ήταν πιά τίποτα τό φοβερό αλλά, σέ λίγο, τά μερικά μέτρα απόσταση άρχισαν νά γίνονται εκατοστά.

Τά παιδάκια βρήκαν πώς η τσάντα τής κυρίας είναι πιό ελκυστική από τόν κουβά τους κι άρχισαν νά τήν γεμίζουν μέ άμμο. Οι γονείς τους, γεμάτοι κατανόηση καί καμάρι, χαμογελούσαν θαυμάζοντας τά μικρά τέρατά τους. ("Παιδιά είναι").

Λίγο μετά εμφανίστηκαν δυό-τρεις παρέες. Μάλλον γιά μπάνιο πρέπει νά βρέθηκαν εκεί αλλά αυτές οι τσάντες πού κουβάλαγαν μαζί τους έμοιαζαν λίγο... ύποπτες. Πολύ μεγάλες μόνο γιά αντηλιακά, πετσέτες καί μαγιώ. Άρχισαν τīs ετοιμασίες γιά τήν προσωρινή εγκατάστασή τους.

Μερικά τετραγωνικά πετσέτες η μιά δίπλα στήν άλλη. Η τελευταία έπεσε πάνω στά πράγματα τού ανύποπτου καί φιλήσυχου ζευγαριού. ("Έ, τί πειράζει; Στήν θάλασσα όλοι μιά οικογένεια είμαστε").

Τό ζευγάρι κοιταζόταν απορημένα ενώ πίσω από τήν πλάτη τους τήν στιγμή εκείνη γινόταν θαύματα. Μέσα από τīs τσάντες καί τί δέν έβγαине. Φουσκωτές βάρκες, κουπιά, φουσκωτά στρώματα, πτυσοόμενες πολυθρόνες, τραπεζάκια, ομπρέλλες, μαγνητόφωνα, ρακέτες, μπαλάκια...

Λίγο πιό κεί, άλλοι ετοιμάζαν τά ψαροντούφεκα, τά καμάκια καί τά βατραχοπέδιλα.

Μιά-δυό κοπέλλες τής συντροφιάς άνοιγαν τīs τσάντες μέ τά φαγητά. Κεφτέδες, ντομάτες καί τά συναφή. ("Τό μπάνιο άνοίγει τήν όρεξη").

Τό ζευγάρι κοιτάχτηκε γιά άλλη μιά φορά ανήσυχα. "Μήπως κάναμε λάθος;" αναρωτήθηκαν.

Σηκώθηκαν δειλά καί προσεκτικά, μήν τυχόν ενοχλήσουν κανένα καί πλησίασαν τήν ταμπέλα τής παραλίας. Β-----ι BEACH, έγγραφε. Κοίταζαν τόν τουριστικό οδηγό τους... "Β-----ι BEACH" έγγραφε κι αυτός. Περίεργα πράγματα!

Ρίχνουν μιά ματιά στήν φωτογραφία τής παραλίας, κοιτάνε γύρο τους... Μπά, περίεργα πράγματα.

Γυρίζουν στήν θέση τους καί κοιτάνε γύρο μέ δέος.

Οι λουόμενοι, πού έγιναν μιά παρέα πιά, λές καί καταλήφθηκαν από ομαδική υστερία.

Η μαμά κυνηγούσε τὰ παιδιά της ουρλιάζοντας μέσα στήν θάλασσα, μέ τό τάπερ τούς κεφτέδες στό ένα της χέρι ενώ μέ τό άλλο κράταγε τὰ ρούχα της σηκωμένα μήν βραχούν.

Εκείνα, από ώρα τώρα έπνιγαν τό ένα τό άλλο, παίζοντας. (Τά καημένα.) Ο πατέρας τους όπλιζε τό ψαροντούφεκο ενός από τήν παρέα γιά νά τόν βοηθήσει, στοχεύοντας άθελά του πάνω στό ζευγάρι.

Δυό φορώντας βατραχοπέδιλα προσπαθούσαν νά περπατήσουν πάνω στήν άμμο πού σήκωνόταν κι έπέφτε πάνω στους άλλους. Δυό άσχετοι έπαιζαν ρακέτες. Η μπάλα τούς ξέφευγε πολλές φορές καί πήγαινε νά συναντήσει πότε τήν πλάτη τής κυρίας, πότε τό κεφάλι τού διπλανού της. Τότε οι άσχετοι έτρεχαν χαρούμενοι πρός τό μέρος τους, έλεγαν ένα "SORRY" καί συνέχιζαν τό πρωτάθλημα.

Τό μαγνητόφωνο, ξαπλωμένο στήν άμμο λίγο πιό πέρα, έπαιζε μιá κασέττα μέ μουσική πού αγριεύει τά πλήθη.

Τό ζευγάρι κοιτάχτηκε άλλη μιá φορά, λίγο αγριεμένο.

Σηκώθηκαν απότομα, κοίταξαν δεξιá-αριστερά, αποφασιστικά, μάζεψαν πετσέτες καί βιβλία κι έφυγαν βλαστημώντας αυτόν πού φωτογράφησε τήν μικρή, μοναχική, ξεχασμένη παραλία, μέ τήν υπόσχεση νά μήν τόν αφήσουν ατιμώρητο αυτόν τόν δολοφόνο τών διακοπών τους.

ΜΑΡΑ ΒΛΑΧΟΥ

Τό "ΜΕΙΟΝ" ;

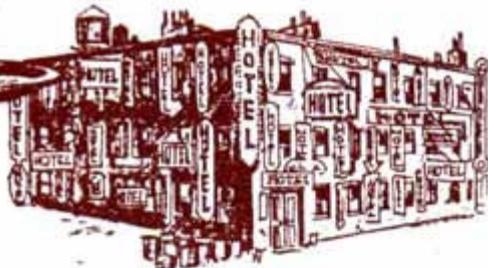
Ναί, μιλάμε γιά τό περιοδικό μέ τούς 5.000 λαθραναγώστες.

Ούτε ουϊκου στήν εποχή τής ποτοαπαγόρευσης :

Εντάξει, ήρθε η ώρα νά νομιμοποιηθείτε συνδρομούμενοι πρός 1200 υποτιμημένες δραχμές καί μόνον. Επισίως.

(Συμπληρώστε μόνο τό κουπόνι δίπλα καί στείλτε το πάραυτα).

Κομ ιν σιντάουν λιβ γιουρ μάνυ ΕΝΤ ΓΚΕΤ ΑΟΥΤ.

(Come in sit down leave your money and get out.)

Τό ξενοδοχείο-εστιατόριο-καφετέρια-φαστ φούντ-ντίσκο κλπ. είναι τεραστίων διαστάσεων. Κατά τούς μετριοπαθέστερους υπολογισμούς τών ειδικών καλύπτει έκτασιν περίπου 132.000 τετρ. χιλιομέτρων, από τήν οποίαν μέγα μέρος καλύπτει παραθαλάσσιον περιοχήν. Έτος ανεγέρσεως ασαφές. Πάντως -πάλι οι ειδήμονες- τό υπολογίζουν γύρω στήν δεκαετία τού '60, λίγο πριν λίγο μετά. Ο χώρος όπου ανηγέρθη ήταν πριν ξέφραγο αμπέλι εις τό οποίον ελάχιστα ημεδαπά προϊόντα ηυδοκίμουν. Τώρα βεβαίως η περιοχή είναι επιμελώς τσιμενταρισμένη, περιποιημένη καί λειτουργούσα κατά τό πατροπαράδοτον, δηλαδή: "όπως-όπως".

Τό προσωπικόν τού εν λόγω ξενοδοχείου-εστιατορίου κλπ. είναι πολυπληθές -περίπου 9.000.000- καί τά μάλα έμπειρον. Πρό τής εφευρέσεως τής επικερδούς αυτής επιχειρήσεως, μέγα ποσοστόν ησχολήτο μέ τās γεωργικās εργασίας εις τόν καφε-νέ τού χωριού καθ'όν χρόνον τά θήλεα υποζύγια έσκαπταν καί καλλιεργούσαν τό έδαφος. Βεβαίως καί μετά τήν εφεύρεσιν ο-λίγα μόνον από τά πατροπαράδοτα ήθη κι έθιμα κατηργήθησαν εντελώς. Τά περισσότερα απλώς ήλλαξαν μορφήν. (Τό καφε-νείον μετονομάσθη εις "καφετέρια" καί οι χθεσινές αγρότισ-σες εις "ρεσεψιονίστ").

Η Διεύθυνσις τού ξενοδοχείου διέπεται από τά πλέον συμ-παθητικά καί πατερναλιστικά αισθήματα έναντι τού προσωπι-κού, τό οποίον καί προτρέπει συνεχώς εις μεγαλυτέρας προσ-παθείας πρός ευόδωσιν τών κοινών κόπων καί αποκόμισιν πε-ρισσοτέρων όσων αγαθών. Κάθε έτος καί περί μήναν Φεβρουά-ριον -οπότε Επιχειρήσις καί προσωπικόν έχουν πίψει εις κα-τάστασιν χειμερίας νάρκης- ο επί τών Αφίξεων μάντζερ βγαί-νει καί αναγγέλει θριαμβευτικώς τīs μυθώδεις προοπτικές επικειμένων αφίξεων, αίτινες ανελιπώς υπερβαίνουσι κατά πολύ εκείνας τού παρελθόντος έτους. Τότε, οι ναρκωμένοι πλήν ενδιαφερόμενοι υπάλληλοι, ανακτούν επ'ολίγον τās αισ-θήσεις των, τρεμοπαίζουν τά βαρέα των βλέφαρα καί τρίβοντας τās χείρας των επ'αλλήλων, αναγγέλουσιν μέ τήν σειρά των εις

τόν άμεσόν των περίγυρον: "Άντε Μαριγώ και τό βίν-ντεο πού λέγαμε. Για νά μήν σου πώ ότι παίρνομε και δεύτερο άμάξι." Κι ευθύς άμέσως επαναπίπτουν ξερόι εντός τής κλίνης των αναμένοντες ηρέμως τόν βόμβον τών κινητήρων τού πρώτου CHARTER εξ Εσπερίας για νά εγερθούν, νά τεντωθούν, νά ζουριστούν, νά φορέσουν τήν ασπρόμαυρον λιβρέαν των και νά σπεύσουν άπροθύμως νά σερβίρουν καφέδες, ούζα και μύρες εις τούς ομοιομόρφους (πλήν καταπτύστους) επισκέπτας.

Η Επιχειρήσις είναι (λένε) ανθούσα πλήν όμως, δυστυχώς, εποχιακή. Συνήθως τό Ξενοδοχείον ανοίγει τās πύλας του περί μήναν Μάιον και τās κλείει περί μήναν Οκτώβριον. Όλον τό υπόλοιπον διάστημα επικρατεί ησυχία, τάξις και ασφάλεια και μόνον οι καρακάξες τού Καρυωτάκη επιδίδονται ενίοτε εις ασχολίας πνευματικής και μή υπνωτικής. Όλοι οι υπόλοιποι, από τήν Διεύθυνσιν μέχρι τόν τελευταίο σερβιτόρο και θυρωρό, σφού μετρήσουν και ξαναμετρήσουν τήν συγκομιδήν τών κόπων των εις συναλλαγματικά όβολα ή τό κόβουν στόν ύπνο ή επισκέπτονται κάποιους από τούς πελάτας τής προηγούμενης σαιζόν μέ τούς οποίους κατόρθωσαν νά συνάψουν φιλικάς έως στενάς σχέσεις εις τήν έδραν των. Κατά τά άλλα... Άντε νά βρεθεί κάποια επαρχιακή Κινηματογραφική Λέσχη νά προβάλει βαρυστημένα κάποια (φεύ.) "Νοσταλγία" τού Ταρκόφσκυ κι από κεί και πέρα ύπνος βαθύς και τών γονέων.

Οι επισκέπται τού Ξενοδοχείου ποικίλουν αρκετά, ανάλογα μέ τήν προέλευσίν των, τό φύλον και τήν ηλικίαν των, ουχί όμως και κατά τήν αμφίεσιν ή τήν συμπεριφοράν των. Η στολή των συνίσταται, διά μέν τούς άρρενας, εις φανελλάκιον μετά μεταξοτυπημένης στάμπας τού τύπου: "I AM THE BEST", σορτσάκι, σαντάλια και τσόκεϋ, διά δέ τούς θήλεις, εις φανελλάκιον μετά στάμπας τού τύπου: "I LIKE THE GREEKS", σορτσάκι, σαντάλια. Καταφθάνουν βεβαίως ομαδικώς και παλινοστούν ομαδικώς. Πίνουν περισσότερο τού συνήθους, τρώνε περισσότερο τού συνήθους, συνουσιάζονται περισσότερο τού συνήθους, γκρινιάζουν περισσότερο τού συνήθους και φοδεύουν λιγώτερον τού συνήθους (τελευταία) πρός μεγάλην απελπισίαν προσωπικού και διευθύνσεως, οίτινες βλέπουν εκατομμύρια

Μας ήρθαν πιο πολλοί τουρίστες

ΕΦΤΑΣΑΝ τα 6.884.706 οι ξένοι τουρίστες που επισκέφθηκαν τη χώρα μας τον περασμένο χρόνο, σύμφωνα με στοιχεία του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού.

Συγκεκριμένα, κατά το ενδεκάμηνο Ιανουαρίου, Νοεμβρίου 85, πρώτοι σε αφίξεις έρχονται οι Βρετανοί με 1.318.810 τουρίστες και ακολουθούν οι Δυτικογερμανοί με 1.040.989, οι Αμερικανοί από τις ΗΠΑ με 454.522, οι Γάλλοι με 436.084, οι Ιταλοί με 357.177, οι Γιουγκοσλάβοι με 312.301, οι Αυστριακοί με 279.634 οι Ολλανδοί με 277.849, οι Σουηδοί με 222.547, οι Ελβετοί με 203.460 κ.λπ.

μέν άτομα προς εξυπηρέτησιν καί χιλιάδας (φεύ.) μόνον πεκουινίων προς ιδίαν τέρψιν. Αυτό δημιουργεί κλίμα τεταμένον καί ηλεκτρικόν εις τās σχέσεις πελατείας-προσωπικού μέ αποτέλεσμα μίαν κάποιαν ελαφράν δυσφορίαν από μέρους τών τελευταίων τού τύπου: "Κοίτα τους, τούς λιγούρηδες πού φάγαν μιά σαλάτα στά πέντε καί γκρινιάζουν κιόλας γιά τόν λογαριασμό." Πράγμα βεβαίως πού δέν έπρεπε νά συμβεί γιατί τί ψυχή έχουν είκοσι ψυροχιλιάδες γιά μίαν ωραία, πλαστική ντοματοσαλάτα, υπό τόν γαλανόν καί ηλιοχαρήν ουρανόν καί μέ θέαν τās απαραίλλους φυσικός καλλονάς τού εστιατορίου;

Βεβαίως ενίστε, ως προαναφέραμεν, οι σχέσεις αυτές παίρνουν διαφορετικήν τροπήν. Αυτό συνήθως ξεκινά ως εξής: "Ψίτ, YOU MISS, YOU LIKE GREEK DANCES, νά 'ούμε;" καί καταλήγει αναλόγως. Σημειωτέον ότι η Διεύθυνσις, μακράν τού νά αποθαρύνει τέτοιου είδους οικειότητας, αντιθέτως τās ενθαρύνει. "Τά πάντα γιά τόν πελάτη" δέν είναι τό σύνθημάτης;

Έτσι, όλα βαίνουν καλώς, πλήν "όπως-όπως", εις τό Ξενοδοχείον καί άπαντες γκρινιάζουν ευχαριστημένοι μετρώντας κεφαλάς αφίξεων καί αισθανόμενοι ελαφρώς μειωμένοι πού τούς έλαχεν ο άχαρος πλήν τά μάλα προσοδοφόρος ρόλος τού υπηρέτου καί υπολογίζοντας τās ημέρας πού απέμειναν ίνα προβώσιν επί-τέλους εις τήν αγοράν τού Βίν-ντεο, τού DATSUN καί άλλων τοιοούτων καί αποσυρθώσιν καί πάλιν κατά τούς χειμερινούς μήνας, ίνα επανέλθωσιν δριμύτεροι τήν επομένην σαιζόν όπου προβλέπεται βεβαίως μία άνευ προηγουμένου συρροή πελατών καί πεκουινίων εξωτικού χαρακτήρος καί περιεχομένου.

Κατά τά άλλα...Ουδέν ενδοξώτερον τού παρελθόντος !

ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ : Ιδού μερικάί χρήσιμοι ξενικάί εκφράσεις προς χρήσιν παρά τού προσωπικού προς καλύτεραν εξυπηρέτησιν τών πελατών: "Γιού άρ βέρνυ μπιούτιφουλ" = Είστε πολύ ωραία. "Μί Σπύρος. Νάμπερ ουάν" = Εγώ είμαι ο Σπύρος. Νούμερο Ένα ! "Φάτβ χόντρηντ φόρ δέ κόφη. Δέ γουώτερ ις ον μί" = 500 δραχμές γιά τόν καφέ. Τό νερό τό κερνάω εγώ. "Μουά ζ'άιμ λέ φρανσαί τρέ μποκού" = Αγαπώ πολύ τούς Γάλλους.

τα βιβλία του καλοκαιριού

Αλλιώς σκεφτόμασταν νά βγεί αυτή η στήλη αλλά "ένεκα ο έρωτας" πού λένε καί οι "γνωστικοί", τά πράγματα,φεύ, έχουν πάρει τελείως διαφορετική τροπή. "Ήδη τό βουνό είχε εξαφανιστεί" θά μέ συμπλήρωναν οι αδερφοί Γκρίμ. Ελπίζουμε ωστόσο πάραυτα τά αναγνωστικά μας βίτσια νά γίνουν πανδημία... (Ξέρεις, αλήθεια, Ιούνιο μήνα νά αισθάνεσαι άλλος Μπάντυ Λάβ;).

Στίς επόμενες γραμμές λοιπόν, ορισμένα βιβλία πρόσφατα, κι όχι μόνον, θεόσταλατα κατά κάποιον τρόπο, γιά σάς πού είναι αδύνατον νά θυμηθείτε πού καί πότε συμβαίνουν αυτά τά πράγματα, αλλά καί γιά σάς πού ζείτε λόγω κεκτημένης ταχύτητας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΟΥΣΚΙΝ: "Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ" (Ζαχαρόπουλος)

Αντιγράφων απ'τό σημείωμα τής έκδοσης:

"...Είναι η συγκινητική ιστορία ενός τρυφερού, ερωτικού αισθήματος πού γεννήθηκε παράξενα...Αποτελεί μιά ακόμη τρανή απόδειξη πώς ο έρωτας δέν είναι μόνο παντοδύναμος αλλά καί δημιουργικός, είναι τό ευγενέστερο, τό αιώνια πιό ανθρώπινο αίσθημα τής ζωής, άν δέν υπάρχουν στήν μέση ιδιοτέλεια ή άλλοι ανομολόγητοι σκοποί. Θριαμβεύει τελικά καί οι πρωταγωνιστές του λάμπουν στό στερέωμα τών αιώνων όπως λάμπουν τ'αστέρια στό ουράνιο στερέωμα καί φωτίζουν καί ζεσταίνουν τίς καρδιές τών ανθρώπων καί δυναμώνουν τήν πίστη τους στήν άφθαρτη ομορφιά τού αγνού ερωτικού αισθήματος."

Συνιστούμε όπως διαβαστεί συνοδεία "WHITE CLOUD" [Βότκα, CREME DE COCAO, CREAM] .-

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΙ: "ΟΙ ΚΟΖΑΚΟΙ" (Επικαιρότητα)

Ένα από τά καλύτερα έργα τού κόμη Λέοντα Νικολάιγεβιτς Τολστόϊ, γραμμένο πολύ πρίν από τό "Πόλεμος καί Ειρήνη", αφήνει έκπληκτο ακόμη καί τόν σημερινό αναγνώστη μέ τόν πρωτότυπο, κινηματογραφικό τρόπο αφήγησης.

Εδώ πηγαίνει Βότκα μέ τόνικ καί μιά φέτα λεμόνι.

ΖΕΡΑΡ ΝΤΕ ΝΕΡΒΑΛ: "ΑΥΡΗΛΙΑ" (Αιγόκερως)

"Είναι ένα παράξενο αφήγημα. Ούτε διήγημα ούτε νουβέλα, ούτε τίποτε από τὰ γνωστά. Μιά κάθοδος στον άλλο κόσμο, στο όνειρο, στην τρέλα... Εκεί όπου νομίζει κανείς ότι κάτι δέν πάει καλά μέ τήν ειλικρίνεια τού πλατωνικού εραστή τής Αυρηλίας, νιώθει λίγο μετά μία απεριόριστη συμπάθεια κι έναν αληθινό θαυμασμό γιά τήν οδυνηρότατη περιπέτειά του".

Από τό σημείωμα τού Μεταφραστή.

BRANDY ALEXANDER εδώ. (Μπράντυ, κρέμα, κρέμα κακάο).

ΡΑΙΗΜΟΝ ΡΑΝΤΙΓΚΕ: "Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΜΕΣΑ ΤΟΥ"
(Κέδρος)

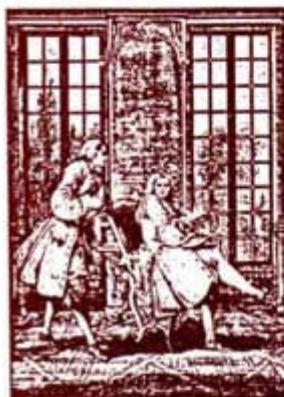
Από τὰ πιό συναρπαστικά μυθιστορήματα αυτού τού μικρού, καταπληκτικού, ανήλικου συγγραφέα πού ο Κοκτώ αποκαλεί "φαινόμενο στά γαλλικά γράμματα". Ο Ραντιγκέ πέθανε 20 ετών αφήνοντας πίσω του άναυδους τούς Γάλλους συμπατριώτες του. Η Μέλπω Αξιώτη πού είναι καί η μεταφράστρια τού βιβλίου, γράφει: "Μέ κομμένη ανάσα, ο αναγνώστης βυθίζεται στά καθέκαστα μιάς τόσο κοντινής μας κι όμως απόμακρης τώρα εποχής, όταν ο έρωτας ήταν ειδυλλιακό αίσθημα, εμπόδια απαντοχή, συγκίνηση, χτυποκάρδι. Υπάρχει σοφία στην κατασκευή τού μύθου, σ' εκείνες τίς στιγμές τού πάθους καί τής λαγνείας, όταν ο συγγραφέας φτάνει σ' ένα συνταρακτικό σημείο, καί απότομα σταματά".

Δοκιμάστε ένα GIN FIZZ (Τζίν, χυμό λεμονιού, ζάχαρι).

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΙΛΑΝΤ: "Ο ΨΑΡΑΣ ΚΑΙ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ"
(Ηριδανός)

Ιδού ένα ωραιότατο παραμύθι, ιδανικό αντίδοτο σέ όσους από σάς πάσχουν κι εξαντλούνται από κείνες τίς φοβερές "ηλικιωμένες ασθένειες". Στιβαγμένοι σέ κάθε σελίδα του πορφυροί αμέθυστοι, μαργαριτάρια, πορφυρίτες καί κόκκινα ρουμπίνια καί φοβερή νοσταλγία γιά όσα έπρεπε νά γίνουν, άλλα πού κόντεψαν καί δέν έγιναν...

Μόνο SINGAPORE SLING πηγαίνει εδώ. (Τζίν, APPRICOT BRANDY, χυμό λεμονιού).

ΣΤΕΦΑΝ ΤΣΒΑΤΧ: "ΒΡΑΔΥΝΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ"
(Θεωρία)

Όταν ο Ιούλιος Βέρν έστειλε τούς ξενέρωτους νεαρούς του ήρωες στους ωκεανούς, νά δαμάσουν θεούς και δαίμονες, ο Τσβάτχ αντιθέτως έβαλε τούς δικούς του νά κυλιστούν σέ μεγάλες, υγρές αλέες, αγκαλιά μέ ανώνυμες θεϊκές υπάρξεις... Σαλιώνοντας τήν κάθε λέξη πού χρησιμοποιεί, όπως θά έκανε τέλος πάντων κάθε διακριτικός και ωραίος εραστής, μάς βάζει σέ πολλούς πειρασμούς.

Επιβάλεται τό ΜΑΝΗΑΤΑΝ ΔΡΥ (ουΐσκου, ΔΡΥ ΜΑΡΤΙΝΙ και κερασάκι).

ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤΕ: "ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ"
(Κάκτος)

Εδώ όλα παρουσιάζονται παραμορφωμένα, άρρωστα, χλωμά, καχεκτικά και προπαντός ανεμοδαρμένα. Ίσως φταίει και τό πρίσμα μέσα απ'όπου βλέπονται. Η Έμιλυ Μπροντε, κόρη άγγλου ιερωμένου κι ανύπαντρη μέχρι τελικής πτώσης, φαίνεται νά μήν τά πήγαινε και τόσο καλά μέ τούς άντρες. Ο κύριος Χήθκλιφ, ο Έρτον Χίντλεϋ, δέσμοιο μιάς φοβερής κατάρας πού τούς θέλει νά ταλαιπωρούν τούς γυναικείους πληθυσμούς τής περιοχής... Ευτυχώς πού στό τέλος όλα φαίνονται πió ησυχασμένα και μάς ευχαριστούν μ'ένα χαμόγελο ασθενικό και λυπημένο.

Εδώ τί νά πούμε; Ίσως SHAMROCK COCKTAIL (Ιρλανδικό ουΐσκου, BAILEYS).

Και φθάνοντας στην "λυσητελή παραδοχή του παντός", τελειώνουμε μέ τό εγκόλπιο των απανταχού εραστήων:

ΓΙΑΝ ΟΤΣΕΝΑΣΕΚ: "ΡΩΜΑΙΟΣ, ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ" (Θεμέλιο)

.....!!!

Όπωςδήποτε Ρούμι και GRAND MARNIER.-

ΠΑΝΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ

ποίηση και ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ

Ποιός είπε ότι τὰ όργανα τού Νόμου και τής Τάξης μόνο και αποκλειστικό μέλημα έχουν τήν καταστολή τής εγκληματικότητας και τήν αναζήτηση παρανόμων και μή παραβατών, τήν πάταξη τού χουλιγκανισμού και τού διαδηλωτισμού καθώς και τήν ανακάλυψη και ανάκριση (πρός ομολογίαν) παντοίων όσων υπόπτων τρομοκρατών και στυγνών πανεπιστημιακών εγκεφάλων; Το "ΜΕΙΟΝ-4", πάντα πρωτοπόρον και μή φειδόμενον κόπου και εξόδων, ανεκάλυψε και παρουσιάζει υπερηφάνως και μίαν άλλην, άγνωστον πυχήν, τής δραστηριότητας τών ευστόλων (ή μή) παραθεραπόντων τής Θέμιδος. Τήν Ποίηση; Ιδού λοιπόν δείγματα αστυνομικού ταλάντου.

Τώρα...

Τώρα, πού γίνεις ολοκληρωμένος άνθρωπος που ήσθάνθης τον συνάνθρωπό σου, και ήπληρώθη ή καρδιά σου άπ' αγάπης τόλμησε μέ πίστι και θά ήπιτύχης.

*

Τώρα, πού δύνασαι να συγχωρήθης και είσαι έτοιμος δι' ολιανδήποτε θυσίαν διότι άντελήφθης τήν ύπαιροχή τής συγγνώμης έναντι τής άκάμπτου στάσεως τής άλαστορίας.

*

Τώρα, ήλθε ή στιγμή τής αναστάσεως τής ψυχής σου έγένετο πλέον τό πλήρωμα τού χρόνου διά τήν σκληράν άνάβασιν εις τήν άπόκρυμνον κορυφήν τού όρους τής άληθούς εύτυχίας.

Τώρα, πού ή κορυφή τής εύτυχίας είσαι σύ παράδειγμα προς μίμηση, φάρος φωτεινός, όροσημον αγάπης, πηγή κατανοήσεως και εύσπλαχνίας κάτοχος τού συναισθηματος τής ταπεινοφροσύνης.

*

Τώρα, πού ή καρδιά σου γινε άστεϊρευτος πηγή αγάπης, πού βλέπεις μέ τό δοκρύζοντα μάτια τής ψυχής σου έμπρός στην δυστυχία και τόν πόνο, άντελήφθης πλέον τήν άποστολή σου; ήδη ήπιτύχης.

ΤΕΤΡΑΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Δόκιμος Αρχιφύλαξ

"Ανοιξε τήν καρδιά σου...

"Ανοιξε τήν καρδιά σου και σκόρπισε και έσύ λίγη αγάπη"

Τώρα πού κατάλαβης, τί είναι ό κόσμος...

Σαν φτιρούεις άγγέλου άς γίνουιν τά άγνι σου τά λόγια, γιά να κατευθύνουν τόν κάθε άνθρωπο. Πόσο βαρύς είναι ό πόνος τού ανθρώπου, όταν συντρέμια βλέπει δίπλα του, όλα τά όσα ίδημιούργησε, σφιχτά να τόν άγκαλιάζουν.

Τότε πού τό δάκρυ άβίαστα τρέχει, γιά τό όσα βλέπει γύρω του.

Τότε άνθρωπε μπορείς και σύ να δώσης, αγάπη άπ' τήν αγάπη σου, και να άπαλυνής τόν άνθρωπινο αυτό πόνο. Δώσε δύναμι άπ' τήν δυναμί σου βαρρός άπ' τό βαρρός σου, και θυσιάσου εις τό όνομα τής αγάπης. Να, τί είναι αγάπη άνθρωπέ μου! Μια μεγάλη θυσία.

"Αν μπορείς να θυσιασθής εις τό όνομά τής, τότε είσαι άξιός Αύτης...

Τώρα πού κατάλαβης, τί είναι ό Κόσμος, δώσε και έσύ λίγη αγάπη...

ΗΛΙΑΣ ΧΑΛΥΒΟΠΟΥΛΟΣ
Δόκιμος Αρχιφύλαξ

αγαπιτώ "ΜΕΙΟΝ"

Πολλά έχουν λεχθεί
καί ποικίλες υπήρξαν
οι αντιδράσεις για τό

"περιοδικάκι" μας (όπως τό χαρακτήρισε προσφάτως πνευματικός
ανήρ τής πόλεώς μας). Εμείς πάλι, ακούμε καί μαθαίνουμε (όλα
τά μαθαίνουμε αγαπητέ μας Σπυράκη), διαβάζουμε κρίσεις καί
απαντούμε όπως κι όποτε μπορούμε από τών στηλών του "ΜΕΙΟΝ".

* Καί πρώτ'άπ'όλα σέ κείνον τόν καθ'όλα σοβαρό κι αξιοσέβασ-
το κριτικό μας (πλήν λαθραναγνώστη, καθ'όσον ουδέποτε μάς
ηγόρασεν) όστις μάς επικρίνει διά τήν δομήν του ορθογραφικού
μας γίνεσθαι.

"Μά αγαπητέ μας, σοβαρέ κι αξιοσέβαστε θερά-
ποντα του Λόγου, ομιλούμε [καί διαφωνούμε] περί
του τρόπου γραφής τής ταλαιπώρου νεοελληνικής
γλώσσης: 'Έλεος! Καθ'όσον, ποίος-ερωτώ ποίος;-
από τούς αποδεδειγμένα (δι'απολυτηρίου Λυκείου
ή τέως εξετασίου Γυμνασίου) εγγράμματος συμπα-
τριώτης μας δύναται νά καυχηθεί, άνευ φόβου καί
πάθους, πλήρη καί αναμφισβήτητον γνώσιν τής εν
λόγω διαλέκτου; Κάποτε τό τραίνο γραφόταν έτσι:
Τ-ρ-α-ί-ν-ο. Τώρα γράφεται τρενο. Κάποτε ομιλού-
σαμε περί "πορτραίτου", τό οποίον μετεβλήθη εις
πορτρετο καί πάει λέοντας. Λοιπόν, τί γίνεται;
Αυτά πού εσείς οι γεροντότεροι μάς μάθατε δέν
ισχύουν πιά. Καί τί ισχύει; Ερωτώ. Καί για πό-
σο ;

Βρέ δέν αφήνετε τόν κοσμάκη ήσυχο λέω εγώ,
νά γράφει ότι κι όπως του κατέβει, αφού έτσι κι αλλιώς κανείς
σ'αυτόν τόν τόπο δέν διαβάσει. 'Η όχι; "

* *

Ο άλλος τώρα πού...αναγνωρίζει τόν εαυτό του σέ ότι κατάσ-
ταση περιγράφουμε.

" Αγαπητέ καί φίλτατε ανησυχούντα. Έχεις
απόλυτο δίκιο ν' ανησυχείς. Αν αναγνωρίζεις
τόν εαυτό σου σέ όλα τά στραβά κι ανάποδα
πού συμβαίνουν, είσαι αλήθεια για κλάματα.
Εν πάσει περιπτώσει, αγοράζε μάς ανελιπώς.
'Όλο καί κάτι θά βρίσκεις."

Καί οι επιστολές:

"Πρώτον έρχομαι νά σάς συχαρώ γιά τό πολύ ενδιαφέρον Νο 3. Ήταν πολύ σπέσιαλ καί πολύ τό φχαριστήθηκα. Λοιπόν, περικαλώ νά μου στείλετε δυό κομμάτια από τό ουπλάκι τό UZ1 πού διαφημίζετε·μαζί μέ καμιά εικοσαριά γεμιστήρες."

Στείλτε τα τό συντομώτερο επί αντικαταβολή στήν διεύθυνση..."

Αγαπητέ μας πελάτη. Η παραγγελία σου αδύνατον νά εκτελεσθεί. Πρώτον, γιατί τά UZ1, λόγω τής μεγάλης ζήτησης μάς εξαντλήθηκαν καί δεύτερον γιατί ο προμηθευτής μας αιφνιδίως αποφάσισεν ν'ακολουθήσει τόν μοναστικόν βίον. Κατόπιν αυτού σου αποστέλουμε τά προηγούμενα τεύχη τού περιοδικού.

* * *

" Αγαπιτώ ΜΕΙΟΝ. Σού εσοκλίο ένα πεντακοσάρηκο σέ μπουλόνια κέ σέ περικαλό νά διμοσιέφης πάραφτα τήν παρακάτω αγκελίχα:

[ΜΗΣΘΟΦΟΡΟΣ ΖΙΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ. Δεκτέ πάσε προσφορέ. Προηπερεσία ικανοποιητική. Ταχύτητα, εχεμύθηα. Γράψατε: Θ.Θ., Τ.Θ.235 Καρεκλάδικα Κορηνηθίας. Επίσης ζητήται σύντροφος τής ζωής μου δηά ότη ίθελε προκήψη."

Αγαπητέ Μησθοφόρε. Καλά όλα αυτά... Τά μπουλόνια όμως τί νά τά κάνουμε :

* * * *

Από κρίση εγκύρου καί μέ τά καλλιτεχνικά ερασιτεχνικώς ασχολουμένου συμπολίτου: "Τό όλον "ΜΕΙΟΝ" βρίσκεται σέ γυμνασιακά επίπεδα".

Φίλτατε. Είμεθα πανευτυχείς πού φαίνεται έτσι, διά γυμνού οφθαλμού, η νεότης καί η φρεσκάδα μας. Σού υποσχόμεθα νά συνεχίσουμε στο ίδιο κλίμα έως ότου αποφοιτήσουμε ή έως ότου αποφασίσετε εσείς νά χαμογελάτε ΚΑΙ όταν σάς βλέπουν.

* *

"Άλλος μεταξύ άλλων: "Ήρεμέιστε καί λίγο. Ενάμιση περιοδικά υπάρχουν όλα κι όλα στήν Κέρκυρα..."

Λοιπόν...Εμείς άν ήμασταν στήν θέση τού άλλου μισού περιοδικού πού υπαινίσεσθε θά σάς κάναμε μύνηση επί συκοφαντική δυσφημίσει (ή γιά διασπορά ψευδών ειδήσεων).

Μετά τήν τεραστίαν ἀπήχησιν πού εἶχε ἡ ἐπιστημονική δια-
τριβή τοῦ κυρίου Λούβρου "Περί Ἀνέμων καί Υδάτων" στό δεύ-
τερο τεύχος μας, τό "ΜΕΙΟΝ-4" μή φειδόμενον κόπων καί ἐξό-
δων, ἐξησφάλισεν διά τούς ἀναγνώστας του τήν ἀποκλειστικό-
τητα τῆς κλασσικῆς πλέον κοινωνιολογικῆς καί ψυχολογικῆς
μελέτης τοῦ Ε. Λεμπέση : "Ἡ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ
ΒΛΑΚΩΝ ΕΝ Τῷ ΣΥΓΧΡΟΝῷ ΒΙῶ", πρωτοεκδοθεῖσαν ἐν
Ἀθήναις στά 1941 . Πρόκειται, ὅπως καλεῖσθε νά
διαπιστώσετε, περί συγγράματος περισπουδάστου
τό ὁποῖον θά ἀπολαύσετε εἰς συνεχείας.

Ἡ ΤΕΡΑΣΤΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΒΛΑΚΩΝ
ΕΝ Τῷ ΣΥΓΧΡΟΝῷ ΒΙῶ.

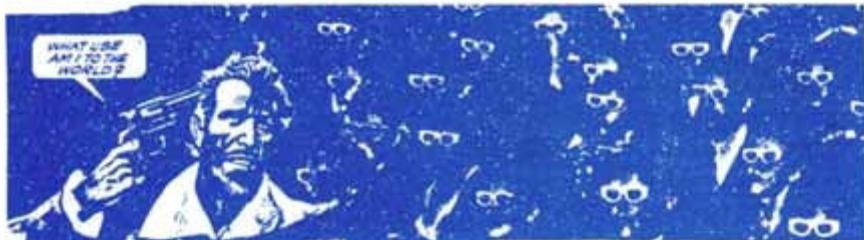
ὑπό

Ε. ΛΕΜΠΕΣΗ

Διπλωματούχου τῶν Πολιτικῶν καί Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν
Τέως Ἀρχισυντάκτου τῆς ἑβδομαδιαίας «Νέας Ἡμέρας»

Εἰς τήν πολυπληθῆ κατηγορίαν τῶν βλακῶν προσάπτεται ἀσφαλῶς
ἀδίκος καί ἐπιστημονικῶς ἐσφαλμένη μομφή, ὅταν οὗτοι χαρακτηρί-
ζονται εἴτε ὡς ἀχρηστοί καί περιττόν βῆρος τῆς κοινωνίας, εἴτε ὡς
παραφρετικοί, ἐκφράζεται δέ συχνά ἡ ἀνόητος—ὡς θά ἴδωμεν—εὐχῆ
ὅπως οὗτοι ἐκλείψουν. Τό πρόβλημα τῶν βλακῶν δέν εἶναι ἐν τούτοις
ἀπλοῦν ὅταν ληφθῆ πρῶτον ὑπ' ὄψιν ἡ στερεά καί ἀπολύτως ἀναγ-
καία θέσις, ἣν οὗτοι ἐξαξίως κατέχουν ἐν τῷ *κοινωνικῷ* διαφορι-
σμῷ. Οἱ βλάκες διαιροῦνται οὕτως εἰς δύο ὄλους ἀντιθέτους μεταξύ
τῶν «ομάδας», διεκομένας ὁμως ἀμφοτέρας ὑπό τοῦ αὐτοῦ νόμου :
τοῦ *διαφορισμοῦ* : Ἡ πρώτη ἐκ τούτων ὁμάς καταλαμβάνει ὡς γνω-
στόν τὰς ὑποδεεστέρας ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεις, ἦτοι εὐρίσκειται εἰς τὰς
κατωτάτας βαθμίδας τοῦ κοινωνικοῦ διαφορισμοῦ. Πόσον εὐεργετική
διὰ τήν κοινωνίαν εἶναι ἡ ὁμάς αὕτη εἶναι περιττόν νά τονισθῆ, διότι
ἀνευ αὐτῆς δέν θά ὑπῆρχεν ἐκμετάλλευσις καί ἀνευ ἐκμεταλλεύσεως δέν
θά ὑπῆρχε πολιτισμός. Εἰς δέ τήν γλῶσσαν τοῦ κοινωνικοῦ διαφορι-
σμοῦ : ἀνευ αὐτῆς δέν θά ὑπῆρχε διαφορισμός, διότι ἀντι τῆς ἀνισό-
τητος θά ὑπῆρχεν ἰσότης, —ἔστω καί ἐκ τῶν ἀνω, δηλαδή θά ἦσαν
ἅλοι εὐφρεῖς, ὅπερ ἀπό τῆς ἀπόμεως τοῦ *διαφορισμοῦ* τό αὐτό : ὡς
νά ἦσαν ἅλοι βλάκες· διότι ὁ διαφορισμός ἀπαιτεῖ ρητῶς καί εὐφρεῖς
καί βλάκας, περικοιτωμένον δέ οἰουδήποτε ἐκ τῶν δύο τούτων σκε-
λῶν του, ἀφεται ὀλόκληρος. Ἄνευ δέ—κατ' ἀκολουθίαν—τοῦ διαφο-
ρισμοῦ (καθιστομένου δυνατοῦ *μόνον* διὰ τῆς σοβαρᾶς συμβολῆς τῶν
βλακῶν), δέν ὑπάρχει *κοινωνία*. Τοιαύτη λοιπὸν ἡ τεραστία κοινωνική
σημασία τῶν βλακῶν, ἥτις ἄλλως τε, ὑπό πάντων ἀναγνωρίζεται, μο-
λόνότι μόνον εἰς τὸν κοινωνιολόγον εἶναι ἐπιστημονικῶς γνωστή.

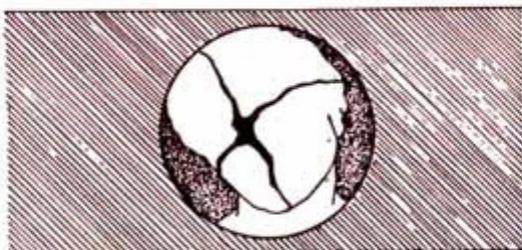

1.—'Η κατὰ τῶν βλακῶν καταφορά προκαλεῖται ἄλλως τε ὑπὸ τῆς δευτέρας ομάδος αὐτῶν, πλέον ἐνοχλητικῆς τῆς πρώτης—ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἡ καταφορά αὕτη, ἐφ' ὅσον ἐμφανίζεται ὡς λογικὴ κρίσις, εἶναι ἀκωνιανολόγητος, ἤτοι ἀντεκιστημονικὴ. Κατηγοροῦνται δηλαδὴ οἱ βλάκες τῆς δευτέρας ταύτης κατηγορίας ὅτι «ἀναξίως κατέχουν σπουδαίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεις». 'Αλλ' ἡ κρίσις αὕτη προδίδει πλήρη μιᾶς ὠρισμένης μορφῆς τοῦ διαφορισμοῦ ἄγνοιαν. 'Η μορφή αὕτη—δεδομένη μὲ φυσικὴν ἀναγκαιότητα ὡς ὁ νόμος τοῦ διαφορισμοῦ εἶναι ὁ στοιχειώδης κανὼν : «Δέκα βλάκες καθ' ἑνὸς εὐφυοῦς· δέκα ἀνίκανοι καθ' ἑνὸς ἱκανοῦ· δέκα ἀδύνατοι καθ' ἑνὸς ἰσχυροῦ. κ.ο.κ.». Τὸ φαινόμενον τοῦτο, κλασσικόν, τυπικόν καὶ αἰώνιον, ἀφ' ἧς ὑπάρχει ἀνθρωπίνη κοινωνία, δι' ὅλης τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, δύναται νὰ εἶναι «τυχαῖον» : 'Αλλὰ τυχαῖον εἶναι ὅ,τι ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Οὐδέποτε ὅμως ὅ,τι πρὸ πολλοῦ ἔχει συλληφθῆ εἰς τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ διαφορισμοῦ. Καὶ τὸ μὲν ψυχολογικὸν ἔλαττηριον τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ὀκωσθήποτε «κάτω» κατὰ τῶν ὀκωσθήποτε «ἄνω» εἶναι ἤδη δεδομένον διὰ τοῦ ressentiment. 'Ο συνασπισμὸς τῶν βλακῶν ἐνταῦθα εἶναι μηχανικὴ ὀργάνωσις βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς «ἐλαχίστης προσπάθειας» πρὸς ἀντιμετώπισιν ἰσχυροτέρας δυνάμεως εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ὀλίγων ἢ τοῦ ἑνός. 'Η ὀργάνωσις αὕτη περιωρισμένης ἐπίστασεως καλεῖται κοινωνιολογικῶς κλίκα (clique).

2.—'Η ἐμφυτος τάσις τοῦ βλακός, ἐξικουμένη συχνότατα εἰς ἀληθῆ μανίαν, ὅπως ἀνήκει εἰς ἰσχυράς καὶ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρας πάσης φύσεως ὀργανώσεις, ἐξηγεῖται πρῶτον μὲν ἐκ τῆς εὐκολίας τῆς ἀγeloποιήσεως, εἰς ἣν μονίμως ὑπόκειται, λόγῳ ἑλλείψεως ἀτομικότητος (Ἐξ οὗ καὶ τὸ μῖσος του κατὰ τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ ἀτομικοῦ), δεύτερον δὲ ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ζωώδους πανικοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου μονίμως κατατρώχεται, ἐκ τοῦ ὀδικοιοιογημένου φόβου μήπως περιέλθῃ εἰς τὸ παντὸς εἶδους προλεταριάτον. 'Αποτελεῖ δὲ ἡ τάσις αὕτη ἀμάχητον σχεδὸν τεκμήριον περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς πνευματικῆς του ἀναπηρίας. Τοιοῦτοτρόπως δημιουργεῖται αὐτόματος συρροή βλακῶν εἰς τὰς πάσης φύσεως ὀργανώσεις, αἰτινες, ἐὰν μὲν εἶναι συμφεροντολογικαί, διατηροῦν τοῦλάχιστον τὴν σοβαρότητα τῶν συμφερόντων των, ἐὰν ὅμως εἶναι «πνευματικαί» περιέρχονται σὺν τῷ χρόνῳ εἰς πλήρη βλακοκρατίαν. (Εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο ὀφείλει τὸν ἐκφυλισμὸν του λ. χ. ὁ μασσωνισμὸς, οἱ ἀπανταχοῦ Ροταριανοὶ 'Ομίλοι, ὅλοι οἱ «πνευματικοὶ» σύλλογοι, καὶ αἰτὴ αὕτη ἢ... Κοινωνία τῶν 'Εθνῶν !). 'Επόμενον εἶναι, κατόπιν τούτων, ὅτι ὅπως ἡ λεγῶν τῶν βλακῶν ὠθεῖται

ἀκατανίκητος πρὸς τὴν ἀγέλην καὶ πρὸς τὰς πάσης φύσεως ὁργανώσεις, οὕτω ὑφίσταται ἀκατανίκητον ἔξιν ἀπὸ τὰς παντὸς εἶδους ἀγελαιᾶς ἀντιατομικὰς καὶ ὁμαδιστικὰς θεωρίας, ἀπὸ τοῦ πάσης φύσεως παρεμβατισμοῦ ἢ «διευθυνομένης οἰκονομίας» ἢ 4ης Αὐγούστου μέχρι τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ ("Ἄλλοι εἶναι οἱ ἐκμεταλεῦται τῶν θεωριῶν αὐτῶν). Τοῦτων δεδομένων ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἀτελεύτητος καὶ ἀσθητοτάτη ἐπιλογὴ βλακῶν εἰς τὰ ὁμαδικὰ συστήματα, ἢ ὁποῖα, τῇ βοηθείᾳ μιᾶς πολιτικῆς βίας, κατοχυροῦνται καὶ ὡς πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν καθεστῶς (4ῃ Αὐγούστου), τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως (χρήσιμος μόνον εἰς ἐκείνους, οἵτινες διαθέτουν σκέψιν), εἶναι μονίμως καὶ ἐξόχως ἀντιπαθητικὴ εἰς τοὺς βλάκας, διότι ἀσκουμένη ὑπὸ τῶν ἄλλων, στρέφεται ἐναντίον των, ἰδία δὲ οὐκ οὗτοι κατέχουν ἐξουσιαστικὰς θέσεις, ἢ ἔχουν συνδέση ὀυμφέροντα μὲ τοὺς κατέχοντας αὐτάς. Ἡ ἔλλειψις ἰδίας γνώμης; ἢ κολακεία, καὶ ἡ ραδιουργία (ἴδε κατωτέρω) τοὺς προορίζουν ἄλλως τε εἰδικῶς διὰ τὰς καταπάσεις ταύτας. Ἡ ἀκατανίκητος ἐπίσης; τάσις τῶν βλακῶν πρὸς τὰς πάσης φύσεως ἀγελαιᾶς ἐμφανίσεις (κοσμικαὶ συγκεντρώσεις καὶ causeurie τρεφομένη ἐκ τῶν περιεχομένων τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ραδιοφώνων, μόδα, κλπ.) καὶ διακρίσεις (τίτλοι, διπλώματα παράσημα) εἶναι κατὰ τῶν ἀνωτέρω αὐτονόητος.

(Συνεχίζεται)

Ἐπὶ αἰῶνων ἡ μήτρα μου
διέπεται ἀπὸ χθός.

Ἐπὶ αἰῶνων πορεύομαι
ἐκ' αὐτῆς.

Ἐπὶ αἰῶνων ἡ πορεία μου
κραυγὴ στήν ἀπεραντοσύνη

Ἐπὶ αἰῶνων τὸ αἶμα μου
καρπὸς στήν ματαιοδοξία

Ἀνθρώποι ἐπὶ ἀνθρώπων
μὴ ἀντίθεση τόσο φαϊκτῆ
μὴ ἀντίθεση πού ἐξάλειψε
τὴν ἰσοροκία

Ἀνθρώποι ἐπὶ ἀνθρώπων
ποιανὸν μέτρον κρίση εἰν' ἰκανὴ
τοῦτο τὸν παραλογισμὸν νῦν κρίνει

Ἀνθρώποι ἐπὶ ἀνθρώπων
ἐπὶ κόσμων αἰῶνων τὸ γένος μου
σὴν κλῆνὴν θά διατρέχεις;

Ἀνθρώποι !

ἡ ἀναλαμπὴ μου φθέρεται,
χάνεται στοὺς αἰῶνες
κι ὁ ἴσκιος μου συνθλίβεται
σὲ ἀκαριαίους ἀνῶνες

"Ὀ", μήτρα σου μεγαλόπρηθη
σὴν ἀπεραντοσύνη πᾶλλεις
ὁ κόσμος σου γιὰ μένα ἀγνωστος
μὰ ἴσως καὶ κρυμμένος

Κι ἐγὼ !

ἐνὺ κατακτητῆς ἐπὶ κοῦ
τὸν κύκλο μου διανῶν
σὲ τροχιά ἀπατηλῆ, φθορᾶ
σὴν ὑπάρξή μου.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΒΟΛΤΕΡΑ

ΝΙΚΟΣ ΛΟΥΒΡΟΣ

ΜΕΤΑΞΟΥΤΥΠΙΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ - ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

- ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΣΕΙΡΑ -

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ-ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: Γκαλερί "ΒΟΜΒΑΡΙΑΖΑ"
Γκύλφορδ και Νικάνδρου 18
(ΠΟΡΤΑ ΡΕΜΟΥΝΔΑ) τηλ: 42800

MISION-4

